

வேசான காகிதப்பதிப்பு.
தன்பிரதி, 5½ அனா.
படியுய பிரதி, 6 "

{ சத்தாவிலை விவரம்.
ஒதுவதற்குத் த. 4
6 மாதத்திற்கு " 2-2

அறிவைப் பரவச்

செய்வதற்கான

மாதாந்தரத்

தமிழ்ப் பத்திரிகை.

DEVOTED TO TRUTH AND KNOWLEDGE;

அறிவுடையாரெல்லாமுடையாரறிவா! A HIGH THOUGHT REVIEW (கற்க கடைதக் கற்பனைய கற்பனை)
ரென்னுடையாரென்னுமிவ்.—நிதர்க்குறல். TAMIL MONTHLY (கற்க கடைதக் கற்பனைய கற்பனை)
Estd. May 1892. நிதர்க்குறல்.—நிதர்க்குறல்.

ILLUSTRATING THE PRINCIPLES OF EDUCATION, PSYCHOLOGY, SOUL CULTURE & ETHICS, ADAPTED FOR USE IN HOMES & SCHOOLS.

Hitch your wagon to a star—Emerson.

CONTENTS.

PAGE.

அடக்கம்

பக்கம்

1. God, the Only Refuge to the Helpless.
2. Self-Control and Self-Reliance, or, "Yoga is the Only Thing Worth Striving For." Yes! But What Is Yoga? ... 192
3. The Rotten State of the Arbutnotts—A Gloomy Picture. ... 197
4. Varahopanisad. ... 200
5. Hamlet the Transcendentalist. (From Shakespeare) By Sri Rajanayaki. ... 203
6. Mrs Brander,—the Pioneer of Women's Education In Southern India. ... 210
7. Sita—A Tale of Hindu Domestic Life.—By S. Ramaswami Aiyar, B. A. ... 211
8. Re the Arbutnott Insolvency—Preliminary Statement by the Chartered Accountants. ... 214
9. "Hail Mother! I Take Refuge in Thee" ... 216

1. "திக்கற்றவர்களுக்குத் தெய்வமேதுணை."
2. தன்னடக்கமும், தன்னுதயிழம்," அல்லது, யோகமென்ன? யோகமென்ன? யோகமென்ன? ... 192
3. அர்ப்பட்ட கம்பெனியின் ஊழல்கள். ... 197
4. வராகோபநிஷத். ... 200
5. நோமசத்திரவியல் என்னும் ஆத்மவியாசரி (புத்தகத்தின் மொழிபெயர்ப்பு) (சுரோஜாவால்) ... 203
6. பெண்களின் துறையில் உழைத்து வழி காட்டிய மிகுந்தபாண்டி துரைசாணி. 210
7. சிதா அல்லது இவ்வற வாழ்க்கை (என் இராமசுவாமி ஐயர், பி. ஏ.) ... 211
8. அர்ப்பட்ட இன்ஸால்டென்ஸி:—கடன்-பிரசுத்த விவரம். ... 214
9. தஞ்சமென்றடைந்தேன் தாயே வந்தனம்! 216

Our Theism is the Purification of the Human Mind.—Emerson.

Thick Paper Edition for Patrons.]

PUBLISHED BY

[Minimum Subscription, Rs. 5:

The Secretary, Diffusion of Knowledge Agency, [2, Sydgogy Lane,
PVCROFT'S ROAD.]

Anandashrama, Triplicane, Madras.

For Satyananda of the Ananda Mission.

Thin Paper Edition for the People.] Copyright. [Subscription Price: Yearly Rs. 4.

"Like a spider, like the earth, and like a living creature He produces the Universe."—Upamshad.

A PERSONAL STATEMENT.

TO THE EDITOR OF THE "HINDU"†

SIR,—Will you permit me space to make a brief personal statement for the information of such of my friends as are deeply affected by the present catastrophe that has befallen me and the two little children along with so many others. I am one of those unfortunates who have lost their all by the unexpected failure of Arbuthnot & Co. I had not only invested all my savings with them but had also a current account in which I had put in all my ready cash. As is well-known, I have been enthusiastically giving myself up to Psychic Research for some years past, and quite recently I have been experimenting upon my life to know the truth of certain Higher Laws that govern the "Higher Life" the Initiate ever longs to attain and live up to. In this experiment I have been following the methods of "Yoga" as traditionally taught from Guru to *Sushya*, but with an eye to comparing them with the results of investigations of modern scientific research, in the highest acceptance of the term. In this attempt I had, as it naturally comes to an earnest and persistent practitioner in the right path, to grasp and pursue the principle of Involution (as taught in *Laya Yoga*) to its farthest limit, which means passing through and beyond the portals of Death. Having discharged, as I thought, my worldly duties, I made a proper settlement on all those dependent upon me and resolved to venture into the realm of Death to see the Individual Will die and merge itself in the Divine Will. I went through the ordeal successfully enough from my point of view, with nothing worse than a severe shock and a great nervous disturbance which physically prostrated me (from an external point of view) and left me unable to go about for the past six weeks. While in meditation yet, I was roused by a young friend who first heard of the crash and was impatient to know the worst that has befallen me and the children, and I had to inform him that I have lost my all to the extent of nearly twenty thousands (a little less than more). The news spread fast and a number of friends came to sympathise with me and the children. It was a trying time for me to maintain my balance and protect my children from being disheartened and I am still busy guarding them from their having a mental shock, which in their present state will be disastrous to their health. Just at this juncture, a kind-hearted friend has sent me anonymously, of course, a Five Rupees note thoughtfully enclosed in a bit of paper with nothing more than the words "Sadanaandam and Maduram for milk." Highly as I appreciate the motive that induced this kind-hearted friend to show the tender feeling of a mother towards the children, and thank him or her most sincerely for the same, I beg to inform him or her and others kindly disposed like him or her, that miserable as the outlook is and heartrending the situation, the children have all their physical wants well-supplied for the present by a small sum of Rs. 30 or so, which I had fortunately not remitted to the Bank as I intended. As all my physical energies were entirely absorbed in the pursuit of the one Truth I sought to look for and search, I was for a time "physically prostrate;" but I am rapidly getting over it and hope, by the Grace of God, to work for and obtain a living. Such of my friends as are in sympathy with me will greatly oblige me by helping me to find work rather than remitting sums to me, which, however much needed, I find it go against my grain to accept. I trust a "willing worker" may yet find something to do by which to earn a living. If, in the meanwhile, such of the well-to-do subscribers of the *Viveka Chintamani* as are in arrears for a number of years, will kindly remit their arrears of subscription, it will be a great boon to a suffering but not yet a fallen man.

C. V. SWAMINATHAIYER.

ANANDASHRAMA, October 24.

Triplicane, Madras.

WANTED HELPERS and AGENTS

THROUGHOUT THE MADRAS PRESIDENCY,
BURMA AND CEYLON,

FOR CANVASSING SUBSCRIBERS TO, AND FORMING
READING CIRCLES OF

The Viveka Chintamani

The oldest and the best Tamil Monthly

Illustrating the Principles of
Education, Psychology, Soul-Culture and Ethics
Adapted for use in Homes & Schools.

Annual Subscription Rs. 4. } Payable in
Thick paper Edition Rs. 5. } advance.

Orders unaccompanied by Remittance will be executed by
V. P. P. for a year's Subscription.

Subscription registered by Volume only.

And cannot be discontinued in the middle of a Volume.

Large discount to wholesale purchasers of 100
and 500 copies at a time for sale or distribution.

Apply to the Secretary,

D. K. Agency,

Triplicane, MADRAS.

LETTERS OF SYMPATHY.

Rev. Dr. Miller, C. I. E. writes:—"...I need not say how sorry I am to learn that you are among the many sufferers from the disgraceful failure of Arbuthnot & Co. I have had the statement which you enclosed read to me and offer you my warm sympathy. I trust that you will soon succeed in finding some such occupation as you desire. I wish I could do anything to help you; but I fear that nothing of the kind is in my power especially in my present condition. I trust that your subscribers will be influenced by your appeal and that you may be able to continue the work which you feel called upon to do."

Mrs. J. Brander:—"...I will now renew my subscription and enclose Rs. 5 for the purpose. I hope you will obtain other subscribers also and that the magazine may become a good source of income."

Mr. H. Beauchamp, C. I. E., (Editor of the *Madras Mail*)—"...Believe me, I reciprocate thoroughly your friendly feelings. I thank you very much for "Gleanings on the Way", which I shall study...I am very grieved to hear of your serious losses in Arbuthnot & Co."

Mr. T. Sadasivaier, (Chief-Justice, Travancore):—"...I hope the appreciation of staunch supporters in the *Nirritthimarga* has established the *Viveka Chintamani* on an unassailable basis."

"Give me not, O God, that blind, fool faith in my friend, that sees no evil where evil is, but give me, O God, that sublime belief, that seeing evil I yet have faith."

"Seek Truth wherever you can find it," But, "Make your choice and stick to it till you reach the End
ஸத்யம்வத.—Speak the Truth.

"Hitch your Wagon to a Star."

"To Thine Own Self be True.

அன்பேயவன் : அறிவேசக்தி : ஓம்நதஸ்து.

[God is Love : Knowledge is Power: Om.

ஸத்யமேஜெயம்—Satyameva Jayati.

புத்தகம் 15.]

1906-ம் ஆண்டு நவம்பர் மீ.

[சஞ்சிகை 7.

THE ARBUTHNOT CATASTROPHE.

God, The Only Refuge To The Helpless.

"திக்கற்றவர்க்குத் தெய்வமே துணை."

அர்ப்பாட்ட கம்பெனி முழுசினதால் வந்த விலலங்கம்.

"I am the father of the orphan and the husband of the widow"—Christ Jesus.

"Yoga is the only thing worth striving for"—Reflection of an Eminent Person, who has climbed up to the highest rung of the ladder in worldly life.

"A man animated by the old spirit of Hebrew bigotry, to which he had added the time-serving morality of a 'man of the world,' sceptical as to all sincerity, and contemptuous of all devotion to an unpopular cause."—Mrs Annie Besant's description of the then Master of the Rolls. (Substitute "Intellectual Sophistry" for "Hebrew bigotry" and the description will serve well to represent a type of character which at the present time and age has a dominating influence in the councils of the Empire and of Society.)

"அந்நாயகத்தையக்தோமாயம்பெண்காப்பியுபாஸதே

தேவாமித்தியாபிஷ்டாநாயோகஜெயம்வதாய்வதம்."—பகவத்கீர்த்தி.

“ஓபீவனேசுவரியைநம: / ஸ்ரீலோகநாயகி சரணம். ஜகத்ஜநீ ஸத்ருரோபாஹி.”
புவனங்கனையெல்லாம் ஆனும் ஈசுவரியின்பொருட்டு நமஸ்காரம். எல்லா லோகங்களுக்கும்
நாயகியாகிய அவள் ஸ்ரீபாதமே சரணம். ஜகத்துக்கெல்லாம் மாதாஸ்தானமாயிருக்கும் ஸத்
ருருமூர்த்தமான அந்த ஈசுவரி நம்மைக்கப்பாற்றட்டும். இந்த வார்த்தைகளும் சரணங்
களும் உபசாரத்துக்குச் சொன்னவையல்ல. வெளிவேஷமுமல்ல. விண்வார்த்தைகளும்ல்ல.
ஆனால் இவற்றின் சுருத்தென்னேவெனில்:—உலகத்தில் யாருக்கும் ஈசுவரிபிணைய கிருபை
யன்றியில் வேறு கதிபொன்றுமில்லை என்பதாம். “திக்கற்றவர்க்குத் தேய்வமேதுணை” —அந்
தத் தெய்வமும் தாய்ருபமாகிறுந்து நம்மைப் பெற்றுவளர்த்துக் காப்பாற்றிக் கண்டித்தும்
தண்டித்தும் திருத்தி நல்வழிக்குக் கொண்டுவந்து நந்திபடையச் செய்கிறது. “ஆடிக்குமொ
ருகை அணைக்குமொருகை” யென்று சொல்லுவதற்கிணங்க அடிக்காலும் அவளை அணைத்
தாலும்அவளே—இந்த வார்த்தைகளை இவற்றின் உட்கருத்துணராத காதலம்ட்டும் கேட்
டுள்ளவர்கள் நம்மைப் பித்தன் என்றும் பேயனென்றும், உலகநடவடிக்கை யுனராதவ
னென்றும் சொல்லுவார்கள். சொன்னாலும், இவ்வார்த்தைகளின் உண்மையை வற்புறித்
திக்கிற இதுவே சமயமென்று நம் புத்திக்குமாதிரமன்று, எல்லா புத்திக்கும் பட்டிருப்ப
தால், அப்படியே செய்யத் தீர்மானித்தோம்.

ஐயோ! அர்ப்பதக் கம்பெனி முழுக்கிப்போய் தோட்டி முதல் தொண்டமான்
வரையில், கவர்னர், ஜட்ஜிள்முதல், காவல்காரர் உத்தியோகஸ்கர் எல்லாரும் அவரவர்க
ளுக்கு ஜீவனதாரமாக கிருந்த பொருளையிழந்து சீதாறுக்கு வழியின்றித்தியங்கி, சுகத்துக்
குக் குறைவின்றி வசிக்கமாட்டாமல் மனம் புண்பட்டுத் தவித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.—
இந்தசமயத்தில் ஞானோபதேசம் செய்யப்புறப் பிசுருளை இவன்புத்தி என்ன புத்தியென்று
சில உலகஞானிகள் நம்மை யிழுவார்கள். அப்படிப்பட்ட உலகஞானிகளில் பிரதமஸ்
தானம் பெற்று பேரும் கீர்த்தியும், கல்வியும் செல்வமும், அந்தஸ்தும் அதிகாரமும் பெற்ற
வர்களும் கூட இந்த சமயத்தில் மேலுக்குப் படாடோபமாகப் பேசினாலும், தேனெழுக
வினியமொழி கூறி “அக்காள் பாட்டுக்கு ஒக்கப்பாடி” பொழுதினாலும், அந்தாங்கத்தில்
தங்கள் பஞ்சபூதமறிய அவர்கள் இச்சமயத்தில் ஈசுவரகிருபைபாடி அதே கதியெ
ன்று நம்பியிருப்பதன்றி வேறில்லை. தவான் வேலையிலிருந்து ஒரு இராஜ்ஜியத்தின் பாரம்
சுமந்து வகித்த ஒரு தீர்புருஷர், இச்சமயத்தில் திடீரென்று தேடிவைத்த பொருளையெல்
லாமிழந்து ஜீவனவழியுமின்றி குஞ்சுமுற்றத்தைகளாடிருக்கிறவர்கள் என்ன செய்கிற
தென்றால்—“ஈசுவரன்தான் வழியி—வேண்டும்; மனுஷனால் ஆவது ஒன்றையும் காணேம்”
என்கிறார். மனுஷனாவது ஒன்றுமில்லையென்று அவர் சொன்னதால், கையைக்கட்டிக்
கொண்டு உட்கார்த்திருக்கச்சொல்லவில்லை. ஈசுவரனைநம்பி வந்த கட்டடங்களைப் பொறுத்
துக்கொண்டு மனது சஞ்சலப்படாமல் நிதானமாயிருந்துமுதத்துவந்தால், ஏதோ அவரவர்
களுக்குத் தக்கவழி ஈசுவரகிருபையால் தோன்றும் என்று அவர் சொன்னதேயன்றி வே
றில்லை. இன்னொரு பாரிமனுஷர் இப்பொருளியத்தால் ஒரு நஷ்டமும் பட்டிலாயுமும், ஜனங்
கள் படும் அவஸ்தைகளைச் சகிக்கமாட்டாமல், காசும், பணமும், பேரும், கீர்த்தியும், கல்வியும்
செல்வமும், அந்தஸ்தும், அதிகாரமும் பொருந்தகிருந்துத் இவற்றின் நிலைமையை

புனர்த்தவராய் இங்க ஜன்மமெடுத்ததற்கு யோகலாம்ராஜ்ஜியம் ஒன்றைத்தவிர வேறு எந்த ஸம்ராஜ்யமும் ஜன்மசாபல்யமளிப்பதல்லவென்று நினைப்பதாகக் கூறினர். ஒரு காலேஜ் பரோபெஸ்ஸர் ஜனங்கள் அர்ப்பந்தக் கம்பெனியில் பணத்தைக்கட்டி யிழந்துவிட்டு சுதேசி சுதேசி யென்கிறார்களே, அவரவர்களும் இழந்த பொருள்களையெல்லாம் இத்தருணம் கை ரொக்கமாகத் திருப்பிக்கொடுத்துவிட்டால் என்ன செய்வார்கள் என்று கேட்டதற்குக் கொஞ்சநாள் பொத்திப்பொத்தி வைத்திருந்து மூன்போல் புதைத்துவைப்பார்கள் அல்லது மறுபடியும் பாங்கியில்தான் கொண்டுபோய்ப் போடுவார்கள்; அல்லது கவர்ன்மெண்டுக்கு கடன்கொடுத்து கவர்ன்மெண்டுபத்திரம் வாங்குவார்கள்—இப்படி எந்த வழியில் போனாலும் கஷ்டங்ஷ்டங்கள் இருக்கவேயிருக்கிறது. இவைகளுக்கு பயந்து ஜீவிக் குடியாதா. ஆனால் நம்மவர்களிடத்திலுள்ள ஒரு பெருங்குறை பென்னவென்றால் நம்மவர்களுக்கு தன்னைத்தானறிந்து தானேதானையிருந்தொழுகும் தீரகணம் கிடையாது என்றார். “Character” என்னும் வார்த்தை திரிகுணாத்வையிருந்து திரிகுணாத்மனம் ஜீவனை யுள்ளபடியறிந்து அயிர்த்தபடி யொழுகும் நடத்தை யொன்றுக்கே பூரணமாய்ப் பொருந்தத்தக்கது. மற்றப்படியதற்குச்சொல்லும் அர்த்தங்களெல்லாம் அரைகுறைபர்த்தங்களும் அர்த்தங்களுமேயாம். இப்படி மூவகையாக இம்மூன்று பேர்களும் எண்ணிய எண்ணங்கள் உண்மையாகப் பார்க்கில் ஒன்றையே குறிக்கும். அது என்னவெனில் மனிதன் ஆத்மவிவேகத்தால் இவ்வுலகில் நேரிடும் இன்பதுன்பங்கள் சுகதுக்கங்கள் இவைகளைப் பொறுத்து வகித்துச் சகித்தால் சுகக் கலாமேயன்றி அநாத்மனம் அவிவேகியாயிருந்து அவற்றைப் பொறுத்து வகித்துச் சகிப்பது அசாத்தியம் என்பதேயாம்.

அர்ப்பந்தம் கம்பெனி முழுக்கப்போனதால் ஆயிரக்கணக்கான குடும்பங்கள் நல்ல
ஸ்திதியில் கனதனமாகவும் கௌரவமாகவும் இருந்ததிலிருந்து திடீரென்று உண்ணச்சோறும்,
உடுக்கத்துணியும் நிற்கிறதிலுமின்றித் தவிப்பாராயினர். இவர்கள் தவிக்கும் தவிப்பு வெ
ளிப்படையாகத் தெரியாவிட்டாலும், இவர்கள் பிம் அவஸ்தைகள் அதனால் குறைந்து
போகவில்லை; கௌரவமாக இருந்தவர்களாதலால் திடீரென்று தங்களுக்கு நேர்ந்த சங்கடத்
தை வெளிக்குக் காட்டிக்கொள்ள இஷ்டமின்றியும், முடிவைக்க முடியாமலும் தவிப்பவர்க
ளையே அந்த நிலையிலிருப்பவர்கள் அல்லது இருந்தவர்கள் அறியலாமேயன்றி மற்ற
வர்கள் அறியமுடியாது. பிரிடிஷ் இராஜ்யிய மேற்பட்டது முதல் இந்தக் கம்பெனியிருந்து
பேரும் கிர்ந்தியும் பெற்றுவந்தது. கவர்ன்மெண்டுக்குச்சேதம் வந்தாலும் இந்தக்கம்பெனி
க்குக் குறைவுவராது என்று சொல்லும்படி இவர்கள் எல்லாராலும் மதிக்கப்பட்டு வந்தா
ர்கள். இந்த அர்ப்பந்தம் கம்பெனியைச் சேர்ந்தவர்கள் கோடிசுவர்களென்று பேர்பெ
றிருந்தமைபால், எல்லாரும் இவர்கள் ப்ரைவேட் பங்கர்களென்று தெரிந்தும், இவர்களு
டைய குணத்தையும் செல்வத்தையும் நம்பி லக்ஷக்கணக்காகவும் ஆயிரக்கணக்காகவும் அவ
ரவர்கள் பாடுபட்டுத்தேடிய பணத்தை நிலபலம் வாங்கினால் பாடுவருமென்று இவர்களிடத்
தில் வட்டிக்கிட்டு வைத்தார்கள். அந்தப்பணத்தைக்கொண்டு இவர்கள் செட்டு மட்டாய்
வியாபாரம்செய்து சீரும் சிறப்புமாய் வாழாமல், கண்டபடி பெல்லாம் தட்டுக்கெட்ட வியா

172

பாரங்களில் தனித்திருக்கி பெருமுதலிழந்து இப்பொழுது கையிலிருப்பது கடன்காரர்களுக் குக் கொடுக்க ஒன்றுக்கு அரைக்கால் ஆவது தேறுமென்று சொல்வதற்கின்றி திடீரெனக் கதவை மூடிவிட்டு கோர்ட்டில்போய் பாப்பர் லெர்ட்டிபிகேட்டு கொடுக்க வேண்டுமென்று கிறுக்கார்கள். சென்னையிலுள்ள கம்பெனியார் "குட்டு" இன்னம் வெளிவராமல் தானே கழுக்கமாக வீருந்தாலும், லண்டனிலுள்ள இவர்கள் கம்பெனித் தலைவர் திடீரென்று ரேர்த்த வியத்தால் மனம் தாளாமல் ரயிலின்கீழ்நிழந்து தற்கொலை செய்துகொள்ள அந்தக் கம்பெனியின் கடன்காரர்களுக்கு ஜவாப்பு சொல்லவேண்டிய கோர்ட்டார் அந்தக் கம்பெனியின் ஸ்திதியை விசாரித்ததில் அவர்களுக்கு கடன் 4,70,000 பவுனிருக்க, சொத்துக்களின் மதிப்பு 20,000 பவுன் மட்டும் தானென்றும், இந்த வியத்து நேர்த்ததற்குக் காரணம், செம்பு நயம் லெட்டியெடுக்கும் சுரங்கம் சம்பந்தமாக முன்பின் பாராமல் 75,000 பவுனைக்கொட்டிக் கொடுத்து ஒன்றுமில்லாமல் தோற்றுப் போனதன்றி, இந்தியாவிலுள்ள அர்ப்பந்தக் கம்பெனியார் 5,000 பவுன் அனுப்பவேண்டுமென்று கேட்டதும் தாரணமாகச் சொல்லப் பட்டிருக்கிறது. இங்கேயுள்ள அர்ப்பந்தக் கம்பெனியார் அவர்களுடைய லண்டன் அவுஸ்ட் கதவை மூடவேண்டியவர்கள்தென்று சொல்ல, லண்டனிலுள்ள இந்த கம்பெனித் தலைவரான மிஸ்டர் மாக்கெபின், அர்ப்பந்தக் கம்பெனியால் கதவை மூடவேண்டி நேரிட்டதென்று எழுதிவைத்துவிட்டுத் தற்கொலைசெய்துகொண்டிருக்கிறார். இதனுண்மை வெளியாகவில்லை. வெளிவருவதாகவும் தோற்றவில்லை. ஸர் ஜார்ஜ் அர்ப்பந்தருக்கு நேரில் எழுதிக்கேட்டோம். "இந்தக் கம்பெனியின் மானேஜ்மென்டைப்பற்றி ஒன்றும் சொல்லமுடியாது; ஆனால் உமக்கு நஷ்டம் வந்ததற்காக நான் மிக்க வருந்துகிறேன்"—என்று பதில் எழுதிவிட்டார். கைப் பெருகையிழந்து இழந்தபொருள் எப்படிப்போயிற்று என்கிற உண்மையும் தெரியாமல், தேங்கித்தவித்துக் கொண்டிருப் பலர்களுடைய நிகழ் பரிதபிக்கத்தக்கதா? நேற்றுகோடசு வரவே என்று வாழ்ந்து இன்று கோர்ட்டில்போய் "நான் பாப்பர் என்னைக்கட்டின துணியோடு விட்டு விட்டால்போதும்" என்று தலையிறங்கி நிற்பவர்கதி* பரிதபிக்கத்தக்கதா? இந்தக் கம்பெனி இப்படி திடீரென்று மூழ்கிப் போனது தெய்வகதியாலா அல்லது இதை நடத்தினவர்கள் பிசகாலா வென்பது தெரிந்தாலொழிய இக்கேள்விக்கு உத்தரம் சொல்வது சாத்தியமில்லை. ஆனால் இதில் உண்மை ஸர் ஜார்ஜ் அர்ப்பந்தர் வசமிருக்க அவர் அதை வெளியிடாமல் மூடிவைத்துக்கொண்டு கோர்ட்டு முன் கேட்டால் சொல்லுகிறபடி சொல்லிக்கொள்கிறேன் என்று நெஞ்சமுத்தமாயிருப்பதால், ஜனங்கள் ஸ்வபாவமாகவே அக்கம்பெனியின் ஸ்திதியைப் பற்றியும் அவர்கள் நடத்தையைப் பற்றியும் தெரிந்தவர்கள் ஏதேதோ சொல்வதை நம்பி அலமலாந்து "ஐயோ! இப்படி மோசம் போனோமே!"யென்று தியங்கித்தவிக்கிறார்கள். இக்கம்பெனியின் முதலாளிகள் நடத்தையையும்பற்றி இதற்குமேல் ஏதும் சொல்வது இப்பொழுது சாத்தியமாகவில்லை. டிசம்பர் 1893 உயன்று இவர்களுடைய இன்னால் வென்லி பெண்டிஷன் (பாப்பர்மனு) விசாரணைக்கு வருமென்று குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இன்னம் இவர்களுக்குள்ள கடன் தொகை இவ்வளவு, சொத்து இவ்வளவு என்று நிச்சயமாகத் தெரியவில்லை. ஊகமாய்க் கணக்கிட்டுப் பார்க்கிறவர்கள் ரூபாய்க்கு ஒரு அரை தேறுவதும் கஷ்டமென்கிறார்கள், உண்மை யெப்படியோ தெரியவேண்டும். இதுநிர்க.

“திக்கற்றவர்க்குத் தெய்வமேதுணை” யென்று மருடும் ரூட்டி இறையெழுத ஆரம்பித்தோமே! இத்தனை ஜனங்கள் திக்கற்று நிற்கிறார்களே இவர்களுக்கு தெய்வம் என்னதுணை செய்யுமென்று கேட்கலாம். “தெய்வம் காட்டுமெய்ந் தி ண்டாது.” மனதை நிறுத்தி சஞ்சலப்படாமல் தொனமாயிருந்து பார்த்தால் நேர்ந்த கஷ்டத்தில்பாதிக்குமேல் முக்கால் பங்குவரையில் போய்விடும். எப்படி யென்றால் சுத்தாத்மனுக்கு சுதமும் திக்கமுமில்லை. அப்படியென்றால், இரண்டும் சமன் என்றபடி. ஆத்மவிவேகக்கு சுததக்க முண்டா னனும் அது மனதுக்கேயென்று தனக்கில்லையென்று தான் சாக்ரிமாத் திரமாக நின்று பார்ப்பான். இது ஆத்மபுத்தி யுள்ளவர்களுக்கு அதாவது, மனதையடக்கித் தன் சொருபத்தை யுள்ளபடியறிந்துய்பக் கற்றவர்களுக்குப்பெருந்தும். “அகாத்மன்” நான் தேகம் பிராணனென்று நம்பியிருப்பவனாகலால் அவன் தேகசம்ரக்ஷைக்கு வேண்டிய பொருள் போனதும் ஆஃகோடு மானம், மரியாதை, கௌரவம் எல்லாம் போய்விட்டதென்று மனங்கலங்கி சித்தப்பிரமை கொண்டு தடுமாறிப் பித்துப் பிடித்தலைவான்; அல்லது மாக்பெடினைப்பேல மானத்துக்கு பயந்து, தற்கொலை செய்துகொண்டாலும் செய்வான். இந்த விபத்து நேர்ந்ததில் எத்தனையோ பேர்கள் மூச்சித்துப் போனார்கள். எத்தனையோ பேர்கள் சித்தப்பிரமை கொண்டு இன்னும் தெளிவாமல் திரிகிறார்கள். சிலர் இவ்விபத்தால் நேர்ந்த மன அதிர்ச்சி தாங்களால் இறந்தே போய்விட்டார்கள். இதனால் தேகம் படும் அவஸ்தையை விட, மனம் படும் அவஸ்தையே பெரிது. இவர்களில் ஒருவரும் சாப்பாட்டுக்கில்லாமல் சாடவில்லை. ஆனால் எல்லாம் போய்விட்டதே யென்று நினைத்த போதே மனதுக்குண்டான ஏக்கம் இவர்கள் உயிரையெடுக்கி உடலைச் சுருக்கிப் பிராணனைக் கொண்டு போய்விட்டது. இந்த மனஏக்கம் நம்மையின்றி வந்தால் அது நம்மைத்தாங்கச் செய்து விடுகிறது. தேகத்திலுள்ள அபிமானத்தினால் அந்த சமயத்தில் தேகம் விழுந்துபோய்விடுகிறதைக்கண்டு திகிழப்பட்டுப் பரப்படுவதால், அத்தூக்கம் மூர்ச்சையாகவும், மரணமாகவும் மாறிவிடுகிறது. அப்படி மனதையதன்வழி போகவிடாமல் தன் ஸ்வரூபத்தை யறிந்து ஆத்மானுசந்தானத்தால் அதை யடக்கி நம்வழிப்பட்டுவரப் பழக்கினால் அதுவே யோகம். நம்முடைய கட்டுக்கடங்காமல் வந்து மூர்ச்சையாகவும் மரணமாகவும் நம்மைப் பிடிப்பதே, அம்மனதைக் கட்டுப்படுத்தி யடக்கியானத் தெரிந்தவர்களுக்கு ‘லயயோகம்’ என்று சொல்லும் அனுபவமாக மாறுகிறது. இந்த லயயோகத்தால் யோகியானவன், ளாதி இரஸத்தைக்கட்டுவதுபோல் தன் மனதைக் கட்டி “காலவஞ்சனம்” செய்து அதனால் எல்லாசித்திகளையும் அடைகிறான். ஆனால் ஆத்மானுசந்தானத்தாலன்றி வேறு எவ்விதத்தாலும் இம்மனதைக் கட்டமுடியாது. ஆத்மானுசந்தானம் செய்யும் யோகிக்கு அவன் மனது தானேவந்து கட்டுப்படுகிறது. இராமருக்கு அனுமார் உதவிபயிரிந்தாற்போல அவன் மனம் விபவகரமுக்கத்தில் அனுனுக்கு எல்லாப் பணியிடைகளும் செய்து உதவுகிறது. அனுமார் ஸ்ரீராமபிரானுக்காகச்செய்த அருந்திர லாற்றல்கள் (அருமையும் திறமையும் பொருந்திய சாகஸச்செய்கைகள்) எல்லாம் ஆத்மஸம்மத்திலிருக்கும் யோகிக்கு அவனுக்குக் கட்டுப்பட்டமனதால் சாத்தியமாகும். இதன்மர்மம் அனுஷ்டானத்திலிருந்து அப்பியசிப்பவர்களுக்கன்றி வேறு எவருக்கும் உள்ளபடியினங்காது. வெளிப்பார்வைக்கு அவர்கள் எல்லாரையும்போல் அழுதுகொண்டு அலைந்து

கொண்டிருப்பவர்போல்தான் தோற்றுவார்கள். ஆனால் அவர்கள் மனம் ஒருபோதும் நிலை குலைந்து கலங்காது. சிதையைப் பரிசுஷித்த இராமர் என்னதான் தவித்தாரானாலும் அவருடைய மனமாகிய (அவரிடத்தில் பக்திவைத்த) அனுமார் அப்படி யொன்றும் அழிவில்லை. ஆனால் காரியதூர்தரராயிருந்து செய்யாத காரியங்க ளெல்லாம்செய்து சிதையிருக்குமிடம் தீதடி அவருக்கு ஆறுதல் கூறி இராமருக்கும் சமாசாரம் தெரிவித்தார். இராமர் கட்டைக்கடக்க சேதுபந்தனம் செய்யவேண்டியதாயிற்று. அவரிடத்தில் உண்மைப்பக்தி வைத்த அனுமாரோ அவருடைய பக்திப்பிரவாகத்தில் ஒரே எழும்பாக எழும்பி ஒருதாவலில் தாவிக்குதித்துவிட்டார். இந்த இரகசிபத்தை பஹிர்முகப்படுத்திக் காட்டவேண்டி வான்மிகரிஷி ஒவ்வொரு குணத்தையும் ஒரு உருவகமாகச் சிருஷ்டித்து வர்ணிக்கலானார். இராமருக்குள்ள வானரசேனைகளைப் போலவே, பத்தர்கள் யோகிகள் எல்லாருக்கும் அவர்கள் பாவஞ்ஞபயான வானரசேனைகள் கணக்கிலகப்படாமலிருக்கின்றன.

இச்சேனா சமுத்திரத்தைச் சிருஷ்டித்துக் காபிற்றியாளத் தெரியாமற்றான் ஜனங்கள் தவிக்கிறார்கள். 'ஒரு மனிதனிடத்தில் ஒரே துப்பாக்கி யிருக்கலாம். ஆனால் அவரிடத்தில் மருத்தம் குண்டுகளும் குறைவின்றியிருந்தால் அத்துப்பாக்கி ஒன்றையேகொண்டு ஆயிரம் பதினாயிரம் லக்ஷமென்று எத்தனை யோவெடிகள் தீர்க்கலாம். அதுபோலவே இந்தஸ்தூல சரீரத்தை வைத்துக்கொண்டு இகற்குள்ளிருக்கும் லிங்கசரீரமாம் மனதை இதைவிட்டுப்பிரித்துக் கொள்ளத்தெரிந்தால், இந்தலிங்கசரீரமாம் மருத்தைக்கொண்டும், இதனுள்ளிருக்கும் சங்கல்பரூபமான வாசனாசரீரமாம் குண்டுகளைக்கொண்டும் எத்தனையோ சங்கல்பங்கள்செய்து நிறைவேற்றிக்கொள்ளலாம். "யத்பாவமதத்பவதி." ஆத்மானுசந்தானமுள்ளவன் எப்படி நினைக்கிறானோ அப்படியே சம்பவிக்கிறது! நம்முடைய பூர்வ சங்கல்பங்களை நாமறியக்கூடாமையற்றான் வரும் வில்லங்கங்கள் நமக்கு அந்நியமானவைபோல்தோன்றுகின்றன. துரியோதனன்களைப்போல துஷ்டப்பிள்ளைகளைப்பெற்ற திருதாஷ்டிரன் தான் கபோதியானாலும் புத்திராபிமானத்தால் அவர்களையெல்லாம் தன்புத்திரர்களாக பாவித்ததால் அவர்கள்செய்த அக்கிரமங்களுக் கெல்லாமுடன்பட்டும் அவர்கள் செய்கைகள் அவனுக்குள் வேற்றுமையுண்டாக்கவில்லை. தான் நினைத்தநினைவுகளன்றி வேறுவிதி யொன்றும் அங்கில்லை. அந்தநினைவுகளைபடக்கி அவைகளை நல்வழியிலுபயோகிக்கும் மர்மமறிந்து அந்த வழியில்நின்று பழகுவதே யோகம்: யோகம் என்றால் ஐக்கியத்தைக்குறிக்கும். மனதைச் சுத்தப்படுத்தி ஆத்மாவோடு ஐக்கியப்படுத்துவதே யோகசமாதி. இது எப்படியாகுமென்றால், ஆத்மஅநாதம் விவேகத்தால் ஆத்மாவைக் குருமுகமாகவறிந்து ஆத்மானுசந்தானம் செய்வதால் பிரமம்கூட நியாயம்போல சம்பவிக்கும். அதாவது குளவியினால் கொட்டப்பட்ட பச்சைப் புழுவானது எப்படி குளவியின்கொட்டுவலியையும் அதன் லிங்கரத்தையும் நினைத்துநினைத்துக் குளவியெய்யவிகிறதோ அப்படிப்போல பச்சாதாபத்தாலும் ஜீவகாருண்யத்தாலும் இளகினமனதானது ஆத்மானுசந்தானத்தில் ஆத்மாவே யாகிவிகிறது. இது தான் ஆத்மசம்மயமோகம். இந்த ஆத்மஸம்மயமோகத்தில் தேர்த்தவன் இந்த தேகம் நான்என்கிற தப்பெண்ணத்தைவிட்டு "எல்லாம் நீ" என்கிற பாவநீமெற்கொண்டு ஈசுவானிவிராட்ரூபமாகப் பார்த்து லர்வபூதங்களிலும் அந்த

சகவரணியேகண்டு சேவிக்கிறான். இப்படிப்பட்ட யோகியானவன் அநேகவிதமாகப் பிரகிர்ந்திக்கிறவனாக விரும்புதாலும் அவன் எல்லாவற்றிலும் சகவரப்பிரவர்த்தியே யுள்ளவனாக இருநென்று பகவான் அர்ச்சுனனுக்கு உபதேசிக்கிறார்.

“ ஸர்வபூதஸ்திதம்யோமாம்பஜத்யேகத்வமாஸ்திதம்
ஸர்வதாவர்த்தமாநோபஸ்யோகிமயிவர்த்ததே.”

மேலும், இப்படிப்பட்ட யோகியானவன் சுகதுக்கங்களைல்லாம் கடந்தவனானும் ஸர்வபூத சுகதுக்கங்களையும் தன்னதாகப்பாவிக்குத் தன்மையுள்ளவனாகிறான்-இப்படிப்பட்டவனை பகவான் தனக்குச் சம்மதமான பரமசிரேஷ்டனென்று சொல்லியிருக்கிறார்.

“அர்ச்சுன! எவன் ஸர்வபூத சுகதுக்கங்களைத் தன் சுகதுக்கங்களாக பாவித்திருக்கின்றானோ, அந்தயோகி எனக்குச் சம்மதமான பரமசிரேஷ்டனென்றறிவாயாக” என்று சொல்கிறார். அர்ச்சுனன் சஞ்ஜலரூபஸ்வாவமான மனதையடக்குவது அசாத்தியமாயிருக்கிறதே பென்றுசொல்ல, கிர்ஷ்ணபகவான்:-“ அர்ச்சுன! மனம் சஞ்ஜலமானதும் நிக்கிரகிக்கச் சாத்தியமில்லாததும் என்பதற்குச் சந்தேகமில்லை. அவ்வாறிருப்பினும், ஆத்மநாஸந்தானுப்பியாசத்தாலும், வைராக்கியத்தாலும், அப்படிப்பட்ட மனதைச்சுவாதினம் செய்துக்கொள்ளவேண்டும். சித்தசுவாதினமில்லாதவனுக்கு யோகம் அசாத்தியம்; சித்தசுவாதினமுடையவன் தக்க உபாயத்தாற் பிரயத்தனப்பட்டு யோகியாவானென்பது என்னப்பிராயம்” என்றுசொல்கிறார்.

யோகம் கஷ்டசாத்தியமாயிற்றே, யோகம் செய்யத்தூணிந்தும் நியமந்தவறி யோகப்பிரஷ்டனனால் அவன்கதி அதோகதிதானேயென்று சங்கையுற்றுக்கேட்ட அர்ச்சுனனுக்கு பகவான் சொல்கிறார்:-

“பார்த்தனே! அவ்வகைய யோகப்பிரஷ்டனுக்கு இகலோகத்திலும் பாலோகத்திலும் நாசமில்லை அப்பனே! நன்மைசெய்தவன் ஒருகாலத்திலும் கெட்டுப்போகான்.” மேலும்,-

“ தபஸ்விப்பேரதிசோயோகேஞ்ஞாநிப்பியோபிமதோதிக :
கர்மிப்பயசாதிகோயோகிதஸ்மாத்தயோகிபவார்க்ஜு.”

“ அர்ச்சுன! யோகியானவன் தவசிகளைக்காட்டிலும், சாஸ்திரார்த்த பண்டிதர்களைக்காட்டிலும் கருமஷ்டடர்களைக்காட்டிலும் அதிகன் (உத்தமன்.) அந்தக்காரணத்தால் நீ யோகமுதையவனுக்குப்பெறு.”

“ யோகிநாமபிஸர்வேஷாம்மத்தேதநாந்தராந்மநா

சிரத்தாவாந்பஜதேபேராமஸ்மேயுக்த்தமோமத.”

எவன் விசுவாசமுற்று என்னையொபித்து மனதாற் சேவிப்பானோ, அவனை யெல்லா யோகிகளிலுஞ் சிறந்தவனென்பது என்பதாம்”

இப்படிபகவானே யோகத்தைச் சிலாகித்து அலருக்குண்பனும், பந்துவும், உத்தமபாத்திரனுமான அர்ச்சுனனை போகஸாம்பாஜயத்தையுடையதென்பதற்குச் சொல்லியிருப்பதால் அது நம்மெல்லாருக்கும் சொன்னதாகக் கொள்ளவேண்டியது. ஆனால் ஒன்றுமட்டும் இக்

காலத்தில் நாம் ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டியது; தீரிகரணசத்தியாகவுழைத்தாலன்றி யோகம் சித்திக்காது—சித்திக்காதுமட்டுமல்ல; ஆபத்தும் விளைவிக்கும். ஏனென்றால் மனதைக் கிளப்பி அதன் செஷ்டைகளை யடக்க முயலுபவன் எவ்வாற்றானும் உத்தமபுருஷனாக விரும்பக்கூடும். மனமொழிமெய்களால் ஸத்யத்தை யனுஷ்டிக்க மாட்டாதவன் காலத்துக்குத்தக்கோலம் போட்டாடுவதால் என்னதான் காசும்பணமும் பேரும் கீர்த்தியும் பெற்றவனானும் அவன் ஒருக்காலும் உத்தமபுருஷனாகான். இந்த அர்ப்பந்தம் கம்பெனி முழுதிப்போனதும் அவர்கள் உண்மையை விட்டு விலகினதினால்தான் என்று உள்ளபடி விசாரித்தால் ஸபஷ்டமாய்ப்படும். கடைசிரிஷிஷம்வரையில் ஜனங்கள் அவர்களுடத்தில் சமுசயம் கொள்ளாமல் அவர்களை நம்பி ஆயிரக்கணக்காகவும் பதினாயிரக்கணக்காகவும் பணத்தைக்கட்டி வந்தார்கள். ஆனால் சிலவருஷங்கள் முன்னதாகவே தங்கள் கைகளைத்துப்போனது தெரிந்தும் வர்த்தகசாமர்த்தியம் செய்வதாகப் பாசாங்குகாட்டி உள்ளதையொளித்து உண்மையை விட்டு விலகினதினால் 106-வருஷம் அதி கொளவரமாக விரும்பக் கம்பெனி ஒரு நிமிஷத்தில் அநீதாசதியாதி ஆயிரக்கணக்கான ஜனங்களைத் திண்டாடவிட்டு அவர்களுடைய பழிபாபங்களையும் சாபங்களையும் வாங்கிக் கட்டிக்கொண்டு உலகுக்கெல்லாம் பழிப்புக்கிலக்காகி நிற்கிறார்கள். “மெய்யேவெல்லும் பொய்யல்ல” என்பது விபாபாரத்திலும் ஸத்யமே.—“அரசன் அன்று கொல்லும், தெய்வம் நின்றுகொல்லும்” என்னும் பழமொழிமட்டும் இந்த தர்மராஜாங்கத்தில் பொய்க்கலாயிற்பேயென்று ஜனங்கள் எங்கும் ஒலமிட்டுப்பூலம்புகிறார்கள். “இராஜாங்கம் இப்படியும்போமா!” என்கிறார்கள் இங்கிலீஷ்படியாத பெருங்குடிகள். இதற்குப்பதில் சொல்ல இடம்கொடுக்காமல் சர்க்காரும் நடந்துகொள்கிறார்கள்.

SELF-CONTROL AND SELF-RELIANCE.

OR

“YOGA IS THE ONLY THING WORTH STRIVING FOR.”

YES! BUT WHAT IS YOGA?

தன்னடக்கமும், தன்னறுதியும், அல்லது, யோகஸாம்ராஜ்யமே ஜன்மசாபல்யம்.

ஆம்! ஆனால் யோகமென்றால் என்ன?

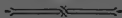
யோகமென்றால் என்ன? மூச்சையடக்குவதும், மூச்சைப் பிடித்துக்கொண்டு வெளவாலைப்போல் தொங்குவதும், இன்னம் இல்லாத ஹடங்கள் செய்வதும், மற்றப்படி தேகத்தைப் பேட்டு வதைப்பதும் யோகமல்ல. மிருகப்பிராயமாயுள்ள மந்த மதிகளுக்கு தேகபாவீன போகும்பொருட்டு பிராணிகளை ஸர்க்கல் வித்கையில் பழக்குவதுபோல் அவர்கள் தேகத்தைப் பலவிதத்தில் பழக்க அநேகம் வழிகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. இவை யெல்லாம் யோக சப்தத்திற்கு லக்ஷியமாகா. பின்னென்னவெனில்: யோகம் என்பது யுக (=சேர்க்கை=ஐக்கியம்) எனவும் தாதுவிலிருந்துண்டானது. இந்த சப்தம் இரண்டு வஸ்துக்களின் சம்பந்தத்தைக் குறிப்பது. இந்த சம்பந்தம் இருவகைப்படும். அவையாவன: (1)*ஸம்யோக சம்பந்தம்; (2) தாதாத்மிய சம்பந்தம். ஸம்யோக சம்பந்தம் என்பது

[illegible]

திருக்கிறீதோ அன்னுடைய திருவந்திபுரம் பட்டவர்களெல்லோரும் சகல பா தசங்களிலிருந்தும் விடுபடுகிறார்கள். பிரம்மவித்தானவனுடைய திருவந்திபுரம் பட்ட, ஆகாசத்திலும்

பூமியிலும் சந்திரிக்கப்பட்ட சகலமானவர்களும் அநேககோடி ஜன்மங்களில் செய்த பாவங்களிலிருந்து உடனே விடுபடுகிறார்கள்.

(நான்காவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.)

HAMLET, THE TRANSCENDENTALIST.

(FROM SHAKESPEARE).

ஹேமசந்திரசிங் என்னும் ஆத்மவிசாரி.

(ஆங்கிலத்தின் மொழிபெயர்ப்பு.)

By Sri Rajanayaki. (ஸ்ரீராஜநாயகி.)

நாடகபாத்திரங்கள்.

புருஷோத்தமர்,

ஸ்திரீகள்.

இசைவரன்—உதயபிரகாசம்.

தேவதாசத்திரிபுரம்—விசேஷவாசியின் தலையாழிய இவற்றோடு
தேவதாசத்திரிபுரத்தின் குமாரன்—பட்டத்தாசு இவ்வாசன்.

*புலவநியமர்—ராமனின் ஆத்தாங்க கார்பதநிதி.

ஹரிஜனம்—இளவரசர்ப்புடைய நோய்.

வதற்குரியது—புலவர் பிள்ளையார் அவர்கள்.

உருவாக்கம்

இருஷ்ணதாசன்

உகமரூதிரப்பிரதாபன் | ஆலோசனை செய்பவோர்.

உடையதென

ஆல-மரிசன்

புத்தகங்கள் } சேலா உத்தியோகஸ்தர்கள்.

விசேஷன் - துணைமிகு காவல் இப்பரம்.

பிரதர்பலம்—ஜோதியுரி ரஜ்ஜத்திர இரவரன்.

மதாதிபதிகள்—புலத்திபவர்பாவிள் வேலைக்காரன்.

ஜோதிமதூரம்—**கேசவன்நிரயர்**யின் பித்தல; **கேசவன்நிராய்**யின் குருகுல தாய்; **தந்தாரை**யும் **வினோயர்**யின் மனைபரிமாறுகிறாள்.

உத்பலாஜி—புலவாதிபதிகாபிள் மகர்.

இதரர்கள்.

புரோதீதர், பிபுதர், கோபிதர், பிப்பாசர், பாடகர்
 ர்கள், ஸ்தூதர், சேவகர், தோட்டகர், ராஜ்யி
 தர், பெருமடகர், ஓய்வோசகர்.

இந்தப் போள ஹெசத்தி அம்மாபிள் பறிசுதேவத.

ஸ்தலம் } ராஜ்யபுத்திர சமஸ்தானம்.
உதயபுரிப்பட்டனம்.

காலம்:—மில்லி சக்ரவர்த்திகளின் காலம்.

"The blessed gods in servile masks
Plied for me my household tasks."—*Emerson.*

"The World means intently, and means good ;
To find out its meaning is my meat and drink."
—Robert Browning.

"If you are in need of the fruit of my labour,
I am in greater need of the labour itself,
I perish of rust and rest."—Emerson.

2-வது காஷியின் தொடர்ச்சி.

நேரமசந்:—அம்மா, ஆட்டம் எப்படி இருக்கிறது?

ராணி:—இந்த ராஜாத்தி அதிக ஸ்தூதி பண்ணுகிறாள் என்று நீதான் மகிழ்கிறது.

தேமசன் :—இருந்தாலும் சொன்னசொல்லை நிறைவேற்றுவாள்.

ராணு:—கனகையின் வரலாறு முழுமையும்
கனக்குத் தெரியுமா? அதில் நாம் பார்க்கத்
தகுந்த விஷயம் ஒன்றுமிராதே?

வேலமசர்:—சே, சே! அப்படியொன்று
மில்லை. இதெல்லாம் வினாயாட்டுத்தான்.
வினாயாட்டுக்காக விஷம் கொடுப்பதுபோல்
பாவனையே ஒழிய விஷமாக ஒன்றுமில்லை.
இதிலென்ன பார்க்கத்தக்கது?

இவர்களை யமதர்மராஜா இவர்கள் செய்த வற்புச் செய்த புண்ணியங்களின் பலனும் கழிவும் பொருட்டு இகபோகபலனைக்கொடுத்து மறுவுஜன்மமெடுத்தும் மிருகஜன்மம் ஸர்க்கும் படிச் செய்தனர். இதைக்கண்டு மு. ஜனங்கள் பயங்குளர்களேயாந்தி உண்மையுணர்ந்த கிரீஸ்கர்கள் மயங்குமாட்டார்கள். ஆனால், அநியாயம் வலுக்கும் இக்காலத்தில் காலும் அநியாயவழிபற்றிய பிழைக்கிறேன் என்று சொல்லலாம். இந்த எண்ணம் இனிவுதிப்பதில்லை. இவ்வெண்ணம் உதித்து இதன் வழிப்பாட்டுக் கெட்டதின் பண்ணத்தான் இப்பொழுது சாமண்புகிக்குடும்பம். தற்கால காகரிகமிருந்த ஒரு புத்திரசாரியை “ஐயா இராமராசு” பிறந்து பெண்டாட்டியைப் பறிக்கொடுத்துத் தவிர்ப்பது போல, இராவணனுக்குப்பிறந்து சிதைபைத் திருடிக்கொண்டுபோவது போல” இந்த இரண்டில் எது உமது மனோபிஷ்டம்? இராமாயணக் கதைப்பின் முன் பின் சர்க்கரிக்களை மனதில்வைத்துச் சித்தித்துச் சொல்லுமென்றே தான். இராவணனுக்குப் பிறந்து உன்னமட்டும் பட்டாபோய்மெய்து கடைசியில் மாண்டதும் அதுதான் எனக்குப் பிரியம் என்றார். உடனே நான் “உங்களுக்கு அண்ணா ஒருவர் இப்படித்தான் சொல்லி இன்னம் இராஜ்யமாற்றினார்” என்றேன். யார் என்று கேட்டார். அவர் இங்கிலிஷ்படித்த மேதாவியாதலால் “Better to reign in hell than serve in heaven” என்றித வரக்கியத்தைச் சொன்னேன்.—இது “சாத்தான்” (Satan) என்றும் துரக்கித்த புருஷன் கடவுள் பக்கத்திலிருந்து அவர் திருவடிபணிந்து சேவிப்பதிலும், நரகத்துக்குச் சென்று அங்கே பட்டேண்டிய நரகவேதனை கடியெல்லாம் பட்டுக்கொண்டாவது அசுரன் வதுதான் எனக்குப் பிரிபென்று சொன்னார் என்றித “பைபிள்” கதையென்று சொன்னேன். அதற்கும் அவர் அஞ்சாமல், “ஆம் அமெரிக்காவில் கோமகவானுள் ஒரு தனவான் சாத்தானுக்கென்று ஒரு கோவில் கட்டியிட்டதாகப் பத்திரிகைகளில் வந்ததை நீங்கள் பார்த்த தில்லையோ” என்று. “ஆம்! பார்த்ததுண்டு. ஆனால் அவர் அநியாய முடர். “தேவமோ தேவாலயம்” என்பதுபோல முன்னமேயவர்கள் தேகத்தை அவனுக்கு இருக்க ஆலையாக கிருமித்துவிட்டபடியால் கல்லும் சுண்ணாம்பும் கொண்டு கட்டிய கோவிலினால் அதிரய மொன்றியில்லை” என்றேன். கிரித்துக்கொண்டு “காலம் அப்படியிருக்கிறது” என்றார்.

“அதைத்தான் நம்மவர்கள் கலிகாலம் என்கிறார்கள். கலி முடிந்தால் கிலி பழக்கும். கிலி (பயம்) முதிர்ந்தால் எலி ஜன்மம் தான்” என்றேன். அந்த சம்பவத்தை இப்பொழுது ஞாயகத்துக்கு வருகிறது. நம்மவர்கள் “Character” என்று சொல்லும் யோகசித்தியில்லாமல் பொதுநன்மைக்குப் பாடுபடுகிறமென்று சொல்லி ஆர்வாரிப்பது என்னமாயிருக்கிறதென்றால், எலிகள் கூட்டம் கூடி பூனையினுடைய பயம் பொறுக்காமல் அதன் கழுத்தில் ஒரு மணியைக் கட்டிவிட ஆலோசனைசெய்த கதைபாக்கிருக்கிறது. கிண் மனோஜ்யம் செய்வதெல்லாம் யோகமல்ல.

யோகம் என்றால் பின்னையென்ன? பஞ்சுகி யோகருத்தித்தத்தில் சொல்லியிருக்கிறபடி—“சித்தவிரகத்தி கிரோதனமே யோகம்.” மனதை யடக்குவதே யோகம்.

“தன்னைத்தானெஞ்சும் கரியாத் தானடக்கித்
பின்னைத்தானெய்தாந் பானிக்க—தன்னைக்
குடிசெடுக்கும் செஞ்சிற்றுக் குறிதவல்கெய்தின்
பிடிபடுக்கப் பட்டதோர் கவிது.”

தன்னைத் தானறிந்து (தான் ஆத்மாவென்றுணர்ந்து) தன் மனது சாக்ஷிமாத்திரமாக நிற்க அதற்கு அடங்கி பின்னால் பின்னைச் சம்பவிக்கும் சுகதுக் கோபாதிகளால் (அவை ஆத்மாவைப் பாதிக்காவதால்) பிரயோஜனமில்லை. அப்படிக்கின்றி தன்னைக்குடிகெடுக்கும் நெஞ்றிற்கு (மனப்போனபடி. ரென்று) சூழ்நிலைச் செய்யனை (அதற்கு அடிமைப்பட்டு நடத்தல்) பெண் யானையை நம்பிப்போய்ப் பரிசுநியில் விழுந்த ஆண் யானைக்கொப்பரவான். இந்த யோகம் செய்ய முதலாவது மனதையறியவேண்டும். மனதையறிந்தால் அதன் தொழிலையறியவரும். அதன் தொழிலைபறிந்தால் அத்தொழிலொழிந்த காலத்து அபமனம் எப்படியிருக்கிறதென்று தெரியவரும். தொழிலொழிந்த மனமே ஆத்மா, அதுவே விஷ்ணு அதுவே பரமபதம். “அசாஸ்தஸ்ய சப்தஸ்ய” என்கிற சுருக்கியினால் ஹிருதயகமலத்திலிருந்துண்டாகும் சப்தத்தை புணர்ந்து, அதிலுள்ளிருக்கும் “த்வனி” யை புணர்ந்து, அந்தத் த்வனியிலுள்ளிருக்கும் “ஜோதயை” புணர்ந்து, அந்த ஜோதியிலுள்ளிருக்கும் மனதை புணர்வான் யோகி. அந்த மனமே “சிருஷ்டி-ஸ்திதி-வியவான” காரியங்கள் எல்லாம் செய்வது! “தன்மனினேவியயயாதி” — அந்த மனம் தொழிலற்று நிற்குநிலையெதுவோ அதுவே விஷ்ணுருபமான பரமபதம். அந்த மேலான நிலையிலிருந்தால் தீரிகாலத்தைபுருணர்ந்து நடக்கலாம். ஆனால் அது ஸ்வகாரியதூர்த்தநிலையல்ல. ஸ்ரீகிருஷ்ணபகவான் இருந்த நிலைபதுவே; பார்த்தசாரதியடிகுந்து அர்ச்சுனனுக்கு உபதேசம் செய்த நிலையும், விசுவருபதரிசனமளித்து சந்தேகப்பட்ட அவன்மனதைத்தேற்றிய நிலையும், அவன் சந்தேகற்றியாற்றி தந்தம் செய்யும்படி துண்டியபின் அவனுடைய கைருக்கு சாரதியாகவிருந்து சாரத்தியம் செய்த நிலையும் அதுவே. காலநிலையும் கர்மஸ்வபாவமும் அறிந்து நடக்கும் நிலைபதுவே. இந்த உண்மையைப் போதிக்க ஏற்றதோர் சமயமாக அவர் மேற்கொண்டது யுத்தமுதத்தில் அர்ச்சுனன் கைவல்லில் நழுவிவிட்டுச் சோதித்த சமயமே. அதைச் சமயத்தில் செய்த உபதேசம் ஆத்மோபதேசமானாலும் ஒன்றொருபதேசத்தின் முடிவிலும் “சி சோகம் தீர்ந்து சண்டைசெய்யக்கடவாய்!” என்று அர்ச்சுனை அவன் கடமையைச் செய்ய லுழையுத்தினர். மஹாபாரத யுத்தத்திலும் மேலான ஜீவனுய்த்தம் செய்ய நாமெல்லாம் யுத்த சந்தர்சன்களாகவிருக்கிறோம். அர்ப்பகட் கம்பெனியின் பேரும், தீர்த்தியும், குழ்ச்சியுர், விழ்ச்சியும் அவற்றால் வந்த கைகளும் கொளவ சேனைகளைப்போல் எங்கும் பாயி நிற்கின்றன. இந்த சமயத்தில் அர்ச்சுனைப்போல் யுத்தம் செய்ய வேண்டியவர்கள் நமெல்லாரும். அர்ப்பகட் கம்பெனி முழுப்போன செய்தி கேட்போது கைவிரிப்பு ரொக்கப் 6-ஆறு. அதையும் வண்டிச்செலவுக்குக் கொடுத்த அர்ப்பகட் முழுப்போனது மெய்யியா ரொய்யோவென்று பார்த்துரைச் செலவுசெய்துவிட்டோம். அகஸ்மாத்தாகக் கைவிரிந்து கெட்டுகள் (அர்ப்பகட் கம்பெனி செக்குகளையிருந்தால் தீண்ட வேண்டியது தான்) கிலாற்றை உபனே மாற்றினதால் ரூ. 30-கெடத்தது. சென்ற 5-6-வருஷங்களாக மனதையடக்குவதில் முயற்சித்து வந்ததால் மனோவயம் சித்தித்த காலத்தில் இந்த விபத்து நேரிட்டது ஒரு தெய்வானாகலமே. மேலும் சென்ற சில வருஷங்களாகச் சந்தா சரிவாக வரும் பெய்யப்பயாமல் பாக்கி விழுந்திருந்ததும் ஒரு அனுபவமாயிற்று. இந்த பாக்கித் தொகையைக் கொண்டு காம் நிற்காஸ்தினைச்செய்து பத்திரிகையையும் மேல் நடத்த வேண்டியிருக்கிறது. இது விஷயமாக, ஆக்மஸம்மயியோகத்திலிருக்கும் ஒரு ஆபத்தரிட்டுநின்றவந்த ஆபதவானத்தை மேற்கொண்டு அதனுண்மை கிணக்க இவ்வளவுதான் எழுதலானேயும். அதிலொன்றொரு வசனம் பட்டும் இக்கெடுத்துரைக் கற்பாலது..... “உனது

இதமானந்தம் முன்னிருந்தபடியே இப்பொழுதுமிருக்கிறது. மலை கலங்கினாலும் உன் மனம் கலங்காது என்பது என்னுடைய சிந்தையம். கண்ணே ! உன் சித்தவரது இருக்கக் கடவாய். பேப்பர் போடுவதை நிறுத்தாதே... உன்பனதிகையே வதரியத்தைத்தொண்டு நிரூபித்தாயது இரு. “ ஏறு வந்தாலும் ஏகொழிக்காலும் எனது யான் என்நூர்கள் போதலில் கண்ட புலத்தோர் பராபரமே ” என்பதுபோல் நீ ஒன்றிற்கும் கவலைப்படாதே. துக்கதகம் மனதுக்கெயொரிய உனக்கில்லை. நீ மனதல்ல. மஹத்தே. (“நீ மனமென்றும் நீப் நீயறி மறைத்தென்றும் பேர்கொள் ” என்பதைப் பார்க்க இதன் மர்மம் விளங்குமா.) புத்தகத்தில் எழுதியிருக்கும் யோகத்தை வாசித்து அதில் பிரவிருத்திக்காதே. உன் அனுபவத்துக் கெற்றதாஸபடி செய். ஜனந்தமாயிரு. குழந்தையான ஆதயனோடு சரப்பாற்று. ” இது நமக்குட்பட்டும் ரொன்னதல்ல. ரஞ்சலமனமற்று விதிபுத்தியுள்ள எண்ணுக்கும் சொ ன்னதாகு. மதிக்க வேண்டியது. “ உயிர்ப்பறிகொடுத்துப் பொறுத்ததும் பண்பாபி கொடுத்துப் பொறுப்பது கஷ்டம் ” என்னுள் அப்பந்தக் குழுவிப்போனதால் அவஸ்தைப் பட்ட ஒரு அம்மை. பண்பாபிடுகொடுத்ததும் பத்திப் பறிகொடுக்காபயிருத்தால் கையர கிருணபயல் எல்லாம் அவரவர்கள் தர்மவசம்மோல் சரியாகவரும். இது ஒன்றைத் தவிர வேறு எந்த ஆறுதலும் சொல்வது இந்த சமயத்தில் சந்தியமாகவில்லை.

THE ROTTEN STATE OF THE ARBUTHNOTS: A GLOOMY PICTURE. THE PAST UNVEILED.

அ ர் ப த் த ட் க ம் பெ னி யி ன் ஊழ ல் க ள் .

“ ஊராள்விட்டுநெய்யே என்பெண்டாட்டிகையே ! ”

“ செத்தாத்தெரியும் செட்டியார்வாழும் ” என்ற தமிழில் ஒரு பழமொழிச்சொல்வதுண்டு. வியாபா யினுக்குள்ளும் டம்பக்களும் வெளிவேதங்கள் என்பது இதன்பொருள். செட்டியாருள்ளமட்டும் எப்படியோ எல்லாம் வதக்கம்போல் ஏதெத்தாது ட்டுவதும், பிசுருக்கோர்த்தால் ஆட்டைத்துக்கி ட்டுட்டிப்போட்டு, மாட்டைத்துக்கி ஆட்டில்போட்டு எப்படியோ கணக்குகளை ருட்டுத்தெரியாதபடி குழ ப்பி செட்டியார் கரியத்தைப் பார்த்துக்கொண்டு போய்விடுவார் என்பது ஜனங்களுடைய அபிப்பிரா டம். “ செட்டியார் ” என்பது பொதுவாய் வியாபா யும், லாவாதேவி வகைகாவுக்கு அத்தொழில்செய்யும் வருணத்தாய்மொட்டி வத்தபேர். இந்தப் பழமொழிப்படியே அர்ப்பட்ட கம்பெனி பத்தித் தொன் னும் அவர்கள் ஊழல்களெல்லாம் வெளிவரவாயிற்று ஐயோ ! இப்படியும் படுமேகம் செய்வாருண்டா ! அல்லது, ஆயிரக் கணக்கான ஜனங்கள் தோட்டி முதல் தொண்டரான் வரையில் உம்மியம் உணர் கது கொள்ளாமல் வெளிப்போகவும் டம்பத்தையும் கம்பி இப்படி கையாய் மேகம்போவார்களா ! அகர் கணப்போல் “ செட்டிக்காரர்களு ” பார்த்ததில்லை ! கம்மையப்போல் இனிசெவாய்க்கோவும் பார்த்த

தில்லை. இந்த கவம்பர்மி 17-ல் கனெக்டிகுட்நகர யன்று அர்ப்பட்ட கம்பெனி முழுபிப்போனதின்பெ ரில் அவர்களுக்கு “ பாப்பர் செட்டிபிசேட்டு ” கொடு க்குமுன் அவர்கள் சொத்தையெல்லாம் ஒப்புக்கொ ண்டு கடன்காரர்களுக்காக அவைகளை “ மேம்பிரா டனை ” செய்துவா க்யரிக்கப்பட்ட கோட்டுத்திரிவா சஸ்தாவிய அபிஷியல் அளவை (ரிஸ்ட்) கீழ்க் கொ பால்ட் ரீட் சுவர்கள்) 30-காக்காக அர்ப்பட்ட கம் பெனியின் கணக்குகளுமாய்க்குது துதாவ் ரீயரம் என்னவென்றும், அவர்கள் சொத்த வண்ண, கடன் என்னவென்றும் ஒருவா நதிபிட்டுக்கண்கிபிடித் ததைத் கடன்காரர்களுக்கு வெளியிட்டார். காரர் 1000 பேர்களுக்குமேல் கடன்காரர் வந்திருந்தார் கள். தவர்கள் சுபட்டம் தீட்டோரியா பயிர்த்தாப் பிதைம்க்கடிக்குத்தது. அப்பொழுது தவர் அர்ப்பட் ட கம்பெனியார் வாழ்வை வெளியிட்டார். சென் ணர். இந்தக் கம்பெனி வத்த 105 வருஷகால மாகிற்று. இது தவ்வாய்த் தவர்க்குது எப்போ வெண் பாரக்க, 121-வருஷத்துக்கு மேலாக இவர் கள் வாழ்கைப்பற்றி விசாரிக்கவேண்டவாயிருத் தது. 1700-05-ல் கஸ்ட் மார்க்பெனின் கம்பென் டுத் தியாயில் இந்த கம்பெனியில் ஒரு பக்கரீயாகவிரு

ந்தார். அவர். ஒரு தம்படிக்கடகைமுதல் போடவில்லை. 1871-ம் வருஷத்தில் ஸர் ஜார்ஜ் அர்பத்தப் பங்களியாகச் சேர்ந்தார். அவரும் ஒரு தம்படிக்கடமுதல் போடவில்லை. அவருடைய தகப்பனாருக்குப் பின் வாரசாகவந்த சேர்ந்தார்போலும் என்று மழுமழப்பாய் உண்மையை உள்எயடி யாறாய்ந்துவைக்காமல் மழப்பினார். பிறகு மார்க்சென்ஸியென்று ஒருபங்களியிருந்தார். அவரும் ஒருதம்படிமுதல் போடவில்லை. இவர் 1886-ம் வருஷத்தில் கம்பெனியை விட்டுப்போய்விட்டார். அவர் போனபிறகு இரண்டு மூன்று வருஷங்களுக்குமுன் இறந்துபோன மிஸ்டர் லி. வான்ஸ்அக்துவும், மிஸ்டர் செஜிஸாட்ட அர்பத்தப் பங்களிகளைக் கவந்து சேர்ந்தார்கள். அப்பொழுது இந்தியாவில் பங்களியாகவிருந்த மிஸ்டர் மார்கெடிசன் சீமைக்குத் திரும்பிப்போகவிரும்பி அங்கேயொரு கம்பெனி இறையொட்டினதாக ஏற்படுத்தினார். அந்தக் கம்பெனிக்குத்தான் மார்கெடிசன் அண்டு கம்பெனியென்று பேர். அந்தக் கம்பெனி லண்டனில் ஏற்பட்டதுமுதல் அர்பத்தப் பங்களிக்குந் தாகசாலம் தொடங்கிற்று. அதாவது 1887-ம் வருஷம் முதற்கொண்டு இறங்குச்செய்யுக்காலம் ஏற்பட்டது. இத்தனைபேர் பங்களிசின் வந்து சேர்ந்ததில்ஒருவரும் ஒருதம்படி இந்தக்கம்பெனியில் கைமுதல் போடவில்லையாம். ரொஜிஸாட்ட அர்பத்தப் பங்களிசின் சிவகாலஞ் சென்றபின் மாசம் 50-பவுன் (750 ரூபாய்) பென்ஷன் பெற்றுக்கொண்டு நீங்கிப்போனார். இப்பொழுது தற்கொலை செய்து கொண்டிருந்த மார்கெடிசன் லண்டனிலுள்ள ஏற்படுத்தியதுமுதல் அர்பத்தப் பங்களிக்கு சனியன் பிடித்ததென்று சொன்னோம். இவர் ஒருதம்படிக்கடகைமுதல் போடாவிட்டாலும் இந்தியாவிலுள்ள அர்பத்தப் பங்களிவின் ஜனங்கள் போட்டிவைக்கும் பணத்தைக்கொண்டு, ஆழம்பார்க்கனமல் கண்டபடியெல்லாம் துணிந்து வியாபாரம்செய்யத் துவங்கினார். அதற்குப்பேர் 'வியாபாரம்' என்று சொல்வது உபாசா வசனமே. உண்மையில் அவர் குதாரபவார்போல் பணத்தைக் கண்டபடி கண்டிருக்கொண்டு வியாபாரம்செய்து வுண்டிருக்கிறார். இரப்படியெல்லாம் அர்பபிடியைவாபாரம்செய்து வுண்டின் அவன் ஏற்பட்ட 6-வருஷங்களுக்குள் அதாவது (1893-ம் வருஷத்துக்குள்) 50-லக்ஷம் கஷ்டம் வைத்தவிட்டார். முதலாவது அமெரிக்காவிலுள்ள மெஸ்சித்யாச் ஜீவகனில் கரும் புத்தோட்டங்களின் ஏராளமாய்ப் பணத்தைப்போட்டு முதலியுழந்தார். பிறகு ஜாவாவில் தட்டிக்கெட்ட வியாபாரம்செய்து பெருமுதலுயிர்த்தார். 1890-ல் அல்லது அடுத்த வருஷத்தில் அமெரிக்காவில் ஏராளமாய் ரயில்கள் வாகை யுத்தயிர்த்து பெருமுதலியுழந்தார். இதனால் 1892-ம் வருஷத்தில் பெருத்த கஷ்டம்சேர்ந்தது. இப்படியாக 1893-ம் வருஷத்துக்குள் 60-லக்ஷத்துக்குமேல் முதல்தொகையில் கஷ்டம் வாச்செய்தவிட்டார். இவர் இப்படி இந்தியர்கள் பணத்தை வாரியிறைத்துவிடையாட இத்தியாவிலுள்ள பங்களிசின் சுமமாவிருக்கவில்லை,

அவர்கள் காபித்தோட்டங்களில் கணக்குப்பாசாமல் பணத்தை வாரியிறைத்துப் பெரு கஷ்டப்பட்டார்கள். நீலச்சாக்கு வியாபாரத்தில் இவர்களுக்கு கேர்த்த கஷ்டமும் பெருமிதமானதே. உப்பு வரியை மாற்றினதில் இவர்களுக்கு வந்த கஷ்டமும் விரிதல். பின்னிசண்டு தலைப்பிலும் இவர்கள் வியாபாரம் முழுஷ்டமாதகவே முடிந்தது. காபித்தோட்டம்இப்பொழுது 15-லக்ஷத்துக்கு இருக்கிறதாகச் சொல்கிறார். ஆனால் இன்றைத்தேதியில் அவைகளை விற்பில் 15,000 ரூபாய்க்கட வரது எங்கிறார்கள். அன்றி, தென்னாபிரிக்காவில் போவாயுத்தம் கஷ்டப்பொழுது இவர்கள் உண்டிப்பத்திரங்கள்வாங்கிவிற்பில் 3-லக்ஷம் கஷ்டமடைந்தார்கள். இவர்கள் ஆதியில்துவங்கிய ஏற்றுத்திறக்குறி வியாபாரம் மட்டும் செய்துவந்தால் இத்தக்கதி வந்திராது. துரியோதனனுக்கு சகுனி வாய்த்ததுபோல, நம்மவர்கூடாதிர்ஷ்டம் இத்தக் கம்பெனியாருக்கு மிஸ்டர் மார்கெடிசன் வாய்த்தார். ஸர் ஜார்ஜ் அர்பத்தப் பட்டும் சுமமாவிருக்கவில்லை. அவரும் தன்னாலான மட்டும் கஷ்ட பணத்தை வகியியதியே துணிந்து கண்டபடி வாரியிறைத்தி "வியாபாரம்" செய்துவந்தார். பங்களிசினுக்குள் ஒருவாவது ஒருதம்படி முதல்போடவில்லையென்று முன் சொன்னோம். ஆனால் இவர்கள் பங்குக்கு விழுந்தலாபம் கஷ்டம் இதைக்குக் கணக்குண்டோவென்றால் அதுவுமில்லை. 1897-ம்வருஷம் முதற்கொண்டு பங்களிசின் கணக்குப்பய்தகம் கையாடப்படவேயில்லையாம். ஆகையால் இந்த அதிக வியாபாரக் கம்பெனியில் ஆதாயவியாய் பங்களிசின் கணக்கில் இன்னதென்று ஒன்றும் ஏற்படவேயில்லை. கணக்கே வைக்கப்படவில்லையென்றால் அப்புறம் ஏற்படுகிறதென்ன! ஆனால் இப்பொழுது ஆதாயவியாய்க் கணக் கணக்குப்படி ஆராய்து பார்த்ததில் 1898-ம் வருஷம்முதல் வருஷாவருஷம் கஷ்டமேயென்று தெரியவருகிறது. கஷ்டம் லக்ஷக்கணக்காக கேரிட்டிருக்க 1899-ம் வருஷத்தில் 7½-ஆயிரம் 1904-ம் வருஷத்தில் 250½ ரூபாய்மட்டும் லாபம் தேறினதாகத் தெரியவருகிறது. மற்ற வருஷங்களிலெல்லாம் லக்ஷம் லக்ஷமாக கஷ்டம் சேர்ந்திருக்கிறது. 1905-ம் வருஷத்தில் 2-லக்ஷத்துக்குமேல் கஷ்டம். இந்த விவரங்களை 'ஆடிடர்கள்' ரிபோர்ட்டில் கண்டென்கின்றனர். 3-½ வருஷங்களுக்கு முந்தியிஸ்டர் மார்கெடிசனும் ஸர் ஜார்ஜ் அர்பத்தப் பட்டும் சேர்ந்து அவர்களை நம்பி அவர்களிடத்தில் பணம் கட்டிவைத்தவர்கள்பணத்தைக்கொண்டு இன்னம் ஏதோ குறி வியாபாரம் செய்தார்கள். அது இன்னதென்று விவரம் ஏற்படாவிட்டாலும் அதனால்வந்தகஷ்டம் 3-லக்ஷம் என்று தெரியவருகிறது. இப்படியாக இந்த மகாநாயகவியாபாரிகள் சென்ற 20-வருஷங்களைக் கைம்முறம் ஒன்றும் போடாமற் குண்டு "ஊரார் விட்டு கேய்யே என்பெண்டாட்டிகையே" என்கிற பழமொழிபோல் ஏதேயொன்றியவர்கள் முதல் ஈஜாக்கள் மஹாஈஜாக்களிருக்க

VARAHOPANISHAD.

வராகோபநிஷத்.

சு-வது. அத்தியாயம்.

பின்னும் ரிபுவாகிய பகவானை நிதூதர் னன்பவர் ஜீவன்முத்தி லக்ஷணத்தைச் சொல்லுமென்று கேட்டார். அவர் அப்படியே ஆகட்டுமென்று சொன்னார்:—

ஏழுபூமிகளிலே ஜீவன் முந்தர்கள் நான்கு வகையார். சுபேச்சையென்பது முதலாவது பூமிகையாகவாகிறது. விசராவண இரண்டாவது, தத்ரமாவணீ மூன்றாவது, ஸத்தாவரத்தி நான்காவது, அஸம்ஸக்தி ஐந்தாவது, பதார்த்தபாவணை ஆறாவது, துரியகா ஏழாவது. பிரணவ சவருமாவ பூமிகையானது அகார, உகார, மகார, அர்த்தகமரத்திரா சவருமாயிருக்கிறது. அகாராதிகள் ஸ்தூலரூக்ஷம் பிஜாமக்ஷி தோத்திநிலை நான்கு வகைப்பட்டவைகள். அவைகளின் அவஸ்தை ஜாத்தர்த்த சுவபன் கஷுப்தி துரியமேன நான்கு. அகாரஸ் தூலம்சத்தில் ஜாத்தரையிருப்பவனுக்கு விசுவனென்று பெயர். ரூக்ஷமாம்சத்தில் அவன் தைஜஸனென்று சொல்லப்படுகிறான். பிஜாம்சத்தில்வன் பிராக்ஞனென்று பெயராயுடையவன். சாக்ஷியம்சத்திலவன் துரியன்.

உகார ஸ்தூலம்சத்தில் சுவபனுஸ்தை யாயுடையவன் விசுவன். ரூக்ஷம்மாத்தில் அவன் தைஜஸன். பிஜாம்சத்திலவன் பிராக்ஞன். சாக்ஷி ஆம்சத்திலவன் துரியன்.

மகார ஸ்தூலம்சத்தில் கஷுப்தன் விசுவன். ரூக்ஷம்மாத்தில்வன் தைஜஸன். பிஜாம்சத்திலவன் பிராக்ஞன். சாக்ஷியம்சத்திலவன் துரியன்.

அர்த்தபாத்தினா ஸ்தூலம்சத்தில் துரியன் விசுவன். ரூக்ஷம்மாத்தில்வன் தைஜஸன். பிஜாம்சத்திலவன் பிராக்ஞன். சாக்ஷியம்சத்திலவன் துரியதுரியன்.

அகாரத்தினுடைய துரியம்சம் ஒன்றிரண்டு மூன்று பூமிகைகள். உகாரத்தினுடைய துரியம்சம் நான்காவது பூமிகை, மகாரத்தினுடைய துரியம்சம் ஐந்தாவது பூமிகை. அர்த்தபாத்திரா துரியம்சம் ஆறாவது பூமிகை. இவைக்கடத்தே ஏழாவது பூமிகை.

(முதல்) மூன்று பூமிகளில் சுஞ்சரிக்கிறவன் முமுக்ஷு வாகிறான். நான்காவது பூமியில் சுஞ்சரிக்கிறவன் பிரம்மவித்தாகிறான். ஐந்தாவது பூமியில் சுஞ்சரிக்கிறவன் பிரம்மவித்வானுகிறான். ஆறாவது பூமியில் சுஞ்சரிக்கிறவன் பிரம்மவித்வரியானுகிறான். ஏழாவது பூமியில் சுஞ்சரிக்கிறவன் பிரம்மவித்வரிஷ்டனுகிறான்.

இதைக்குறித்து சுலோகங்களிருக்கின்றன. (அந்தச் சுலோகங்களின் அர்த்தம் அடியில் வரையப்படுகிறது).

“சுபேச்சையானது முதலாவது ஞானபூமியாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. விசாரணையானது திரண்டாவது. தத்ரமாவணீ மூன்றாவது, சத்தாவரத்தி நான்காவது. அர்த்தகுப்பிராக்ஷியம் ஸக்தி ஐந்தாவது, பதார்த்தபாவணை ஆறாவது. துரியகா ஏழாவது”. நான் மூடனுதலே யிருக்கட்டோமா? காஸ்கிந்களினாலேயும் சத்தங்களுடைய ஜனங்களினாலேயும் பார்க்கிறேனென்று (இவ்விதம் மூடனாக யிருக்கக்கூடாது. காஸ்கிந்களுடையவும் சத்துக்களான ஜனங்களினாலும் அனுக்கிரகத்தை அடைய முயலுகிறேனென்று) வைராக்கிய பூர்வமாயுண்டாகி இச்சுபேச்சை யென்று ஞானிகளால் சொல்லப்படுகிறது. காஸ்கிந் சத்தான சேர்க்கையும் வைராக்கியாப்பியாச பூர்வமான சதாசாரப்பிரவிகுத்தியும் விராரணையென்று சொல்லப்படுகிறது. விராரணை சுபேச்சை இவைகளினாலே இந்திரிய விஷயங்களிலே ஏவமிடத்தில் ஆவசகுறைகிறதோ அந்தபூமிகை தனுமாவணீ என்று சொல்லப்படுகிறது. (மேற்படி) மூன்று பூமிகளுடைய அப்பியாசத்தினாலே விஷயங்களில் வைராக்கிய முண்டாய் அதிலுலே சத்தமான சித்தமானது சத்தான ஆத்மாவிடத்திலே யிருக்கையிலே சத்தவாபத்தியென்று சொல்லப்படுகிறது. (மேற்படி) நான்கு பூமிகளுடைய அப்பியாசத்தினாலே பலாபேசைப்பயன்பியில் வேறான பிழ்ருக்கிற சத்துவகுணத்தினுடைய பிரகாசமானது அஸம்ஸக்தியென்று பெயராயுடையதாய்ச் சொல்லப்படுகிறது. (மேற்படி) ஐந்தாவது பூமிகளுடைய அப்பியாசத்தினாலே ஆத்மாவின்மீடத்தில் மிகவும் ரமித்துக் கொண்டிருக்கிறவனும் உன்றும் வெளியுரு

ள்ள வஸ்துக்களில் பாலனை (தோற்றம்) இல்லாதவன் பிரதால் எவப்பட்டால் மாதிரி காரியங்களில் பிரவிர்த்தி யுள்ளவனாவஸ்தித தான் பதார்த்தபாலனை என்கிற அறுவது பூமிகா. அது பூமிக்குடைய வெகுதாஸப்பரியாசத்தினாலே (பிரபந்தாதி) பேதங்காற்றியப்போய் அத்தபாலனைமிகேயே நிலத்திருக்கிருக்கிற தெனுவோ அதுதான் துரியகாவென்றே ஏழாவது பூமிகா. சுபேர்ச்சைமுதலுள்ள முன்று பூமிகளும் பேதா நிரத்தாடன் கூடிவைகனென்று சொல்லப்படுகின்றன. (ஏனென்றால்) ஜாக்ரத் அவஸ்தையில் எந்த ஜகத்தைப் பார்த்துநீடு அந்த ஜகத்தை வாஸ்தவமாக புத்தியினால் அறிகின்றன.

அத்துவைதத்தில் ஸ்திரபுத்தி யுண்டானவனுய் துவைதபரவனை யடங்கினால் உன்றாவது பூமிசம்பந்தத்தினாலே இந்த உலகத்தை கவப்பம்போல் பார்த்திருக்கிறது. சிதநிப்போகிற சக்திகால மேகமானது எப்படி நரசமடையுமோ அப்படி ஜகத்தை கசித்துப் போகிறது. ஒ! நாகா! (அப்படிப்பட்டவன்) சத்துவத்தை மாதிரும் மிச்சபாயுடையவனாக விரூக்கிருக்கின்ற திடம்பெய்துகொள். சுஷுப்திபதமென்ற பெயரை யுடைய ஐந்தாவது பூமியை ஏழி சகலவிசேஷம்சங்கனமுற்றவனுய் அத்துனைத் தாத்திசமாதேய விரூக்கின்றன. எப்போதும் வெளி வியாபாரங்களி விரூக்கப்போதிலும் எப்போது முன்னோக்கி முன்னவனாகதினாலே புத்த (ஐராவது) பூமிமிகே அப்பெயரம் செப்கிறவன் (தன்றாய் விஷயபாலனை யற்றவனுய்) சிரமமடைந்து தூக்குகிறவன்போல காணப்படுகின்றன. பழமைமானதும் கூட சுஷுப்தி என்கிற பெயரையுடையதுமான ஏழாவது பூமிபானது கிரபாபயகடையப்படுகிறது. எவ்வெடத்தில் சந் அசத்ருபமில்லையோ, அதுக்காரமுடும் அசங்க்காரமு மில்லையோ, (அந்த ஏழாவது பூமிகையில்) நெகலம் க்ஷிணமான மனசுடையவனாயும் பயமற்றவனாயும் இரண்டாவதற்ற ஸ்திதியிலே விரூக்கின்றன. ஆகாசத்தில் குளியபாயிருக்கிற குத்தைப்போல் உள்ளும் குளியபாயும் வெளியும் குளியபாயு விரூக்கின்றன. சமுத்திரத் திற்

குள் பூர்ணமாயிருக்கிற குத்தைப்போல உள்ளும் பூர்ணமாயும் வெளியும் பூர்ணமாயு விரூக்கின்றன. அதிதிறவனாயும் அநிப்பயி கிறவனாயும் ஆகவேண்டாம். சகல பாவங்களும் தள்ளி மிச்சமான தெனுவோ (மிச்சமானது பிச்சம்) அந்த கவநுபமாதகவரக்கடவாய். பார்த்திறவன் பார்வை பார்த்தப்பெயும் வஸ்து இவைகளை வாசனையுடன் தள்ளி (தர்க்கப் பிரதபரபாலம்) விளங்குகிற சிதேய்டபான பிரகாரமாகிய ஆத்மாவையே பதி. பிரபஞ்ச வியாபாரமுள்ளவனானும் இந்தப் பிரபஞ்சமானது காணப்படாம விரூக்கிற ஆகாசம்நிரால் எவனுக்குக் காணப்படுகிறதில்லையோ அவன் ஜிவன்முத்தனென்று சொல்லப்படுகின்றன. சக துக்கங்களிலே எவனுடைய மனப் பிரகாசமானது உதயத்தைதும் அஞ்சமயத்தைதும் (சகத்தில் பொக்குததும் துக்கத்தில் மல்குததும்) அடைகிறதில்லை போ, அடையப்பட்டதை * அதிச்சொமிக்காம விரூக்கிற இருப்பையுடையதோ, அவன் ஜிவன்முத்தனென்று சொல்லப்படுகின்றன.

சுஷுப்தி விரூக்கிற எவன் விழித்துக் கொண்டவனாக விரூக்கின்றன, எவனுக்கு விழித்துக்கொண்டிருப்ப தென்பதில்லையோ, எவனுடைய ஞானமானது (விஷய) வாக்ஷையற்றதாக விரூக்கிறதோ அவன் ஜிவன்முத்தனென்று சொல்லப்படுகின்றன. ஆகாதனென்று சொல்லப் படுகின்றன. ஆகாதனென்று ப்யம் முதலியவைகளுக்கு அங்கு நாமாக நடத்தா தும் எவனுடைய உள்ளம் அகாதத்தைப்போல் சுத்தமா விரூக்கிறதோ அவன் ஜிவன்முத்தனென்று சொல்லப்படுகின்றன. ஒரு காரியக்காதத் சொத்ததும் சொய்ந்ததும் எவனுக்குத் தான் சருத்தா என்கிற எண்ணமானது இல்லையோ, எவனுடைய புத்தியானது விஷயங்களில் பற்றாற்ற தில்லையோ, அவன் ஜிவன்முத்தனென்று சொல்லப்படுகின்றன. எவனிடத்தில் விபூத்த தகம் (ஜனக்கல்) பயமடைகிற தில்லையோ, ஜனக்கலத்திமிருந்து எவன் பயமடைகிற தில்லையோ, சந்திராயம் கோபம் பயம் இவை களைவிட்டிருக்கிறவனென்பது அவன் ஜிவன் முத்தனென்று சொல்லப்படுகின்றன. சகல

* சுஷுப்திசங்கலில் உதயத்தைக் கோரிட்டதோ அதை கோரிட்ட கதிதியிலேயே விபூத்திசங்கலில் வய்வி சுத்ததை வித்திசெய்வதாக தத்தத்தைப் போர்க்காத குயத்தி செத்தித்திசெய்வதாக சருத்த.

மான விஷயங்களிலும் வியாகரித்துக்கொண்டிருந்தாலும் பிறகுண்டையவையாகவில்லை (பிறகுண்டைய வஸ்துக்களில் தனக்கு பற்றில்லாததுபோல) சீதனனாயும் (சாந்தனாயும்) பூர்ணமான ஆத்மாவாயும் (ஒருகூட குறைவுமற்றவனாயும்) இருக்கிறவனெனவே அவன் தீவன்முத்தனென்று சொல்லப்படுகிறான். ஓ முனியே! எப்போது சித்தத்திலுள்ள சகலகாமங்களையும் தள்ளிவிட்டு சகலத்திற்கும் ஆத்மாவாடிருக்கிற என்னிடத்தில் திருப்தியுள்ளவனாக இருக்கிறானே அப்போது தவன் தீவன்முத்தனென்று சொல்லப்படுகிறான். சித்தத்திலுள்ள சகல வியாபாரமற்ற சின்மாதிரிமே யாகிய பரமபாவனமான (மகாசத்தமான) பதத்தில் (ஸ்தானத்தில்) அல்லது இடத்தில்) எவன் கலங்காத மனதுடையவனாக இளைப்பாறுகிறானே அவன் தீவன்முத்தனென்று சொல்லப்படுகிறான். எவனுடைய சித்தத்தில் இது ஜகத், நான், அவன், இவன், எவன், அவன்மல்லாத கலப்பாற்றி வஸ்துக்கள் (என்றிப்பதம்) உதயமாகிறதில்லையோ அவன் தீவன்முத்தனென்று சொல்லப்படுகிறான். ஸ்திரமாயும் மகத்தாயும் பூர்ணமாயும் விஷயமற்றதாகிய பிருக்கிற சத்தாகிய பிரம்மத்தினிடத்தில் ஆசாரியன் ஈஸ்திரம் இந்தமார்த்தமாக (இவர்கள் உபதேசித்தவழியாக) சித்திரமாகப் பிரவேசித்து அதில் ஸ்திரமாகிறார்.

† சிவனே குரு, சிவனே தேவன், சிவனே வேதன், சிவனே பிரபு, சிவனே நான், சிவனே சகலமும், சிவனேக்காட்டிலும் வேறென்றுமில்லை. தீரானையு பிரபனான் அவனே (அந்தச்சிவனே) அறிந்து ஞானத்தை யடைவனென்றும், ஞான சத்தங்களை உச்சரிக்க வேண்டியதில்லை. அது (அப்படி உச்சரித்தல்) வாக்குக்கு வருத்தமே. அகர்முத்தர். வாமதேவர்முத்தர். அவர்களைத் தவிர முத்தியடைந்தவர்களில்லை. (இவ்விருவருடைய மார்த்தங்களைத் தவிர முத்திக்கு வேறியமார்க்களில்லை என்பது தாதுபரியம்). இந்த லோகத்தில் அகமார்த்தத்தை எந்தத் தவிரியசாரிகள் அனுபவிக்கிறார்களோ அவர்கள் சத்திரிய (பீடனே) என்னும், இந்தத்தேகம் (போன உடனே) முத்தர்கள் ஆவார்கள். இந்த லோகத்தில் வராமதேவமார்த்தத்தை யொழிந்த மனசுரிக்கிறவர்கள் மறுபடி மறுபடி

பிறப்பையடைந்து சத்துவத்தோடு கூடிய யோகமார்த்தங்களினாலேயும் சாங்கிய (ஞான)ங்களினாலேயும் கருபங்களினாலேயும் கிரமமுக்கள்களாகிறார்கள். அகமார்த்தம் வாமதேவமார்த்தம் என இரண்டு மார்த்தங்கள் தேவனுலேற்படுத்தப்பட்டன. அகமார்த்தமானது பகரிமார்த்தம் (குறித்தவிடத்திற்குப் பகரிக் பற்றாது போவதுபோல் இந்தத் தேகம் பேரன உடனே முத்தியடைவது) என்றும், வாமதேவமார்த்தமானது எறும்பு மார்த்தம் (குறித்த விடத்திற்கு எறும்பு போகவேண்டுமானால் கிரமக்கிரமமாய் ஊர்ந்து போகிறதுபோல் இந்தத் தேகத்தை விட்டு பிறகு இதைவிட உத்தமமான ஜன்மமடைந்து அநிலிருந்து பின்வம் உத்தமமான ஜன்மமடைந்து இப்படியே பலஜன்மங்கள் அடைந்து கடைசியில் பிரும்மலோகம் சென்று பிரும்மாவடன் முத்தி அடைவது) என்றும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. எதிவாக்கியங்களிலேயாவது நிஷேதவாக்கியங்களினாலேயாவது மகாவாக்கிய கிராரத்தினாலேயாவது சாங்கியயோக சமாதியினாலேயாவது அசம்பிரஞ்ஞா ஸமாதியினாலேயாவது தன் ஆத்மசவரூபத்தை யறிந்து நிர்மலானவர்கள் அகமார்த்தத்தினாலே பரமபதத்தை (மோக்ஷத்தை) அடைகிறார்கள். யமம் முதலிய ஆசனங்களினாலே யுண்டாகிற ஆயாசமாகிய ஸடாப்பியாசத்தினாலே (ஸடாப்போச அப்பியாசத்தினாலே) அடிக்கடி அநேக கடைகளினு லுண்டான அணிமாதி (சித்தி) களுக்குட்பட்டவனும் கல்லபலையடையாமல் மறுபடி கல்லுலத்திற்கு பிறந்த முத்திய (ஜன்மத்தின்) வாசனையினாலேயே மறுபடி யோகாப்பியாசம் செய்து அநேக ஜன்ம அப்பியாசத்தினால் வாமதேவமார்த்தத்தினால் அந்த விஷ்ணுவின்வாய் பரமபதமாகிய முத்தியை யடைகிறான். பிரம்மப்பிராப்தியைக் கொடுக்கத்தக்கவும் பக்கங்கரமானவும் இந்த இரண்டமார்த்தங்க ளிருக்கின்றன. இவைகளிலென்று சத்தியோ முத்தியையும் மூரென்று கிரமமுத்தியையும் கொடுக்கத்தக்கது.

(சகலமும்) பிரம்மமென்று பார்க்கிறவனுக்கு மோகமேது? துக்கமேது? எவனுடைய பூத்தியானது அஹமத்தை முடிவாயுடையதாகிய (பிரம்ம) தத்துவத்தின் பரிபுருத்தி

திருக்கிறதோ அல்லவைய திருத்தடிப்பட்டுப் பூமிமீதும் சந்தர்ப்பிக்கப்பட்ட சகலமன்களாக
டவர்களெல்லோரும் சகல பாதுகாக்கவிரிநூர்
தும் விடுபடுகிறார்கள். பிர்ம்மயித்கானன
வடைய திருத்தடிப்பட்டு, ஆகாசத்திலும்
கள்.

(நான்காவது அத்தியாயம் முற்றிற்று.)

HAMLET, THE TRANSCENDENTALIST.

(FROM SHAKESPEARE).

ஹேமசந்திரஸிங் என்னும் ஆத்மவிசாரி.

(ஆங்கிலத்தின் மொழிபெயர்ப்பு.)

By Sri Rajanayaki. (ஸ்ரீராஜநாயகி.)

நாடகபாத்திரங்கள்.

புருஷர்கள்.

ஸ்திரீகள்.

ஹேமசாங்—உதயபிராண.

ஹேமசந்திரஸிங்—ஹேமசாங்கின் தம்பையன் இத்தபேரன்
ஹேமசந்திரஸிங் குமார்—பட்டத்தகு திராசான்.

புலஸ்திபாஸா—ராமன் ஆதரங்க கர்ப்பகன்.

ஹீரஜன்—திராசாங்கையத் தோழன்.

காந்தியன்—புலஸ்திபாஸாங்கின் குமார்.

கருணமியன்

திருவந்தரன்

உதயபுத்திரபந்தரன் } ஆரேசன் பையன்.

செபெக்காஸேன்

குமாரகன்

பருசுதேவன் } கேள் உத்திரோசுந்தரன்.

யாக்கனேன்

யேசேன்—ஆன்மீககாவல் பிப்பர்.

பந்தரன்—ஹேமசந்திரஸிங் திராசான்.

ராதிரெவன்—புலஸ்திபாஸாங்கின் கையகாரன்.

ஹேமசந்திரஸிங்—திராசான் ஹேமசந்திரஸிங்
குமாரன் தந்தான் ஹேமசாங்கின் கையகாரன்
திராசான்.

உதயபந்திர—புலஸ்திபாஸாங்கின் கன்.

குதரர்கள்.

புரேமதாசர், பரபுசர், செந்திரசன், பிப்பர்சன், கையகார
ரன், திராசன், செவாசன், தோட்டகன், ராமசா
சன், பந்தரன், குதரர்கள்.

இத்தபேரன் ஹேமசந்திரஸிங் பந்திரேசன்.

ஸ்தலம் } ராஜபுத்திர சமஸ்தானம்.

உதயபுத்திரபந்தரன்.

காலம்—மூலக் காலத்திலுள்ள காலம்.

"The blessed gods in servile masks
Plied for me my household tasks."—Emerson.

"If you are in need of the fruit of my labour,
I am in greater need of the labour itself,
I perish of rest and rest."—Emerson.

"The World means intensely, and means good,
To find out its meaning is my meat and drink."
—Robert Lyndall.

2-வது கரகத்தின் தொடர்ச்சி.

ஹேமசாங்—ஆம்மா, ஆட்டம் எப்படி இரு
க்கிறது?

ராணி—இந்த ராஜாத்தி அதிக பூதந்தி.
பண்ணுகிறான் என்று நினைக்கிறது.

ஹேமசாங்—இருந்தாலும் சொன்னசொ
ல்ல நினைவேற்றுமான்.

ராணி—காலத்தின் வரலாறு முழுமையும்
உனக்குத் தெரியுமா? அதில் கால வரலாறு
தகாத விஷயம் ஒன்றுமில்லை?

ஹேமசாங்—ஓ, சே! அப்படிப்போன்று
மில்லை. இத்தெய்வம் விவரப்படுத்தான்.
விவரப்படுத்திக் கிடக்க கொடுப்பதோடு
பாண்டிய குழியிலுள்ள காலத்தின்
இத்தெய்வம் வரலாறுதான்?

ராணு:—இந்த ஐட்டத்தின் பெயரென்ன?

ஜேமசன்:—“எலிப்பொறியலங்காரம்”—அதாவது அலங்காரரீர்த்தமாக ஏற்பட்ட பெயர். இது பழைய காணொலி ராஜ்யத்தில் உண்மையாய் நடந்த ஒரு கொலையை நாடகமாக எழுதப்பட்டிருக்கிறது. ஜயபாலன் என்று ராஜாவின் பெயர். ராஜாத்திலின்பெயர் அழைக்கப்பாய்—சுற்றுப்போனால் தாங்கலே எக்லாம் பார்ப்பீர்கள். பரம துரோகியாகப் “படவா” செய்கிற வேலைதான் இது! இந்நூலும் நமக்கும் நம்மைப்போல் குற்றமற்ற நெஞ்சத்தவர்க்கும் பயமென்ன? குற்றமுள்ளவர்கள் தானே எழுந்தபேராய் விடுகிறார்கள்.

(அனங்கபாலன் வேஷம் வருகிறது.)

இவன்தான் அனங்கபாலன், ராஜாவின் தமக்கை மகன்.

உத்பலா:—தங்களுக்குக் கதை முழுவதும் பாராமல் தெரியும்போலிருக்கிறதே!

ஜேமசன்:—இந்தக் கதைமட்டுமா? அப்பாக்கதை, அம்மாகதை, சிறப்பாகதை, உன்கதை, என்கதை எல்லாம் தெரியும் எனக்கு.

உத்பலா:—தங்களைப் பேச வேண்டாமென்று என்னியும் மறந்துவிடுகிறேன், என் புத்தியை செருப்பாலடிக்கவேண்டும்.

ஜேமசன்:—சுண்டெட்டிபிறகு குறிய நமல்காரம் அவசியம்தான். என்னவாய் அடக்குகிறதற்கு உன்னால்குமா? என்னடா தம்பி கொலைகார, இன்னும் தாமதம்? ஓக்கிரம் உன் தொழிலுக்கு ஆரம்பி! வியாதிக்காதே! நாய்வேஷம் போட்டால் குலைத்துத் தானே தீர வேண்டும்.

அனங்கபாலன்:—மனதே, பதனாதே! கைபேய், கூசாதே! நெஞ்சே, இனகாதே! குறியவே, மறைத்துக்கொள்! பணிகளே, கத்தாதே! புக்கள்! காற்றே துலைக்க! அணைச்சாதே! நித்திரையே, இவனை கண்ணாய்க் கவர்த்துக்கொள்! இப்படி என்னையும் சீசுமுடும் வனக்கு உட்கொண்டிருந்து உத்தியூரியுமாயின், நான் இனி தாமதிப்பது சரியே! (அவருகிற ராஜாவின் கிட்டத்தை மெதுவாய் எய்

ந்து முத்தமிட்டு) உனக்கரசு நான் எவ்வளவு பாடுபடுகிறேனென்பதை யறிந்தால் நீ இனி என்னவிட்டுப் பிரிவாயோ? விடிமே! உன் குணத்தை மறவாமல் இவன் தூக்கத்தை விழியாத தூக்கமாகச் செய்துவிடு! (என்று சீசாவிலிருந்து விடிந்ததைத் தூக்கும் ராஜாவின் காதில் ஊற்றுகிறான்.)

ஜேமசன்:—சிம்மாஸனத்தில் தானே நவதற்காக பூர்த்தோட்டத்தில் தூங்கும் மாமனை மருமகன் கொன்றுவிடுகிறான். இந்தக் கதை முழுவதும் “அஸல்” ஹிந்துஸ்தானியில் அப்படியே எழுதப்பட்டிருக்கிறது உண்மையாக நடந்தது. இனி இந்தக் கொலைகாரன் எப்படி ராஜாத்தியையும் தன் வசப்படுத்திவிடுகிறான் பார்!

உத்பலா:—ராணு அவர்கள் எழுந்திருக்கிறார்!

ஜேமசன்:—ஏன்? அதற்குள் பயந்துவிட்டாரா என்ன? நெருப்பென்றால் வாய் வெத்து போமா?

ராணி:—தங்களுக்கு உடம்பு என்ன செய்கிறது, சுவாமி?

புலஸ்தி:—(உடத்து) ஆட்டத்தை நிறுத்து விறுத்து!

ராணு:—கொஞ்சம் தலைலிக்கிறது, திவட்டிக்கிற வரவழையுங்கள், அந்தப் புரத்துக்குப் போவோம்!

எல்லோரும்:—ஓ, திவட்டி! இங்கேவா, ஏ திவட்டி!

(ஜேமசன்திரவிலிக்கும் ஹிராஜவிலிக்கும், தவிர எல்லோரும் போய்விடுகிறார்கள்.)

ஜேமசன்:—(தாளம்போட்டுக்கொண்டு பாடுகிறான்)

அஸத்திராசாசெலத்திஜோபம்
அமந்தரவந்தாய்மழையாய்ச்சொரிந்தான்:
மீசமித்துருத் திரன் மதிசெழுட்டி
நீரோடுலால் துழையாஞ்சகாட!

என்ன சுவாமி! இன்னும் இந்தமாதிரி 10 காலாகக்கூடும், நாற்பதைப்பது கிர்த்தனக்கும் பாடப்பண்ணிக்கொண்டு, ஒரு பட்டு உருமாவும் சரத்தப்போட்டும், ‘கோரா’க்கு மெய்யும் திணக்கலமும் கிரிச்சு சடாவும் வைத்துக்கொண்டேனேயானால், என்னுடைய து

திருட்டம் இன்னும் முற்றிப்போய் ஒருக்கால் பிழைக்க வழியில்லாமல்போனாலும், ஒரு நாடகக்காரனுதவாவது என்னைச் சேர்த்துக் கொள்ளமாட்டார்களா?

ஹிராஜ:—அப்பவும் முதலில் அனாதம் பள்ளிகரன் கொடுப்பார்களா.

ஹேமசன்:—அவ்வளவுகூடு? அப்படியானால் இந்தக்

கள்ளிக்கேடு முன்னிலை,
கள்ளிக்கேடு உள்விவாச்சி,
பழுதைக்கேடு பட்டுக்குஞ்சலம்,—

(இந்த—இந்தப்) படுபாவிக்கேடு மரஜ பட்டம்?

ஹிராஜ:—‘கள்ளி’க்கொரு ‘கள்ளி’ அகப் பட்டதுபோல் ‘பழுதை’க்கொரு பிராணம் அகப்படவில்லையா?

ஹேமசன்:—அந்த தேவதை சொன்னதில் ஒரு அக்ஷரங்கூட பிசுக்கில்லை என்று தோன்றுகிறது. என்ன நான் சொல்லுகிறேன்! நன்றாய் கவனித்தீர்களா?

ஹிராஜ:—நன்றாய் கவனித்தேன்.

ஹேமசன்:—விஷம் கொடுக்கிற சமயத்தில் பார்த்தீர்களா?

ஹிராஜ:—பார்த்தேன், பார்த்தேன்! உன்னைப்பென்பதற்கு சந்தேகமேயில்லை, சுவாமி!

ஹேமசன்:—யாரையா, அங்கே! ரூத்திரதார! கொஞ்சம் அந்தப் புல்லாக்குதல் வாய்ப்பை இப்படி வரச்சொல்லும்! ஏதாவது பாடச்சொல்லிக் கேட்டுப் பாம்! பதனான் கொலுக்கிறார் கிதைமிலே:—

“அத்தயாச்சீரணி, பதவிந்தப்பணம்பறி
அஜய்வாணவபாபேயோ மோஷயித்
[யாமிமாசு]

பாரையா புல்லாக்குதல்—

(உக்கிரருத்திப்பிரதாபனும் கட்டைக்கனசேனனும் வருகிறார்கள்.)

கட்டைக்க:—காதொரு வார்த்தை பேசலாமா, சுவாமி?

ஹேமசன்:—ஐயா, ஒரு புரானம் வேண்டுமானாலும் சொல்லுங்கள்.

கட்டைக்க:—ரான அனாதர்—

ஹேமசன்:—என்ன, என்ன? ரான அனாதர் கனாக்கென்ன?

கட்டைக்க:—அந்தப்புரத்தில் தித்தம் கலந்த மிகவும் நிலைசெய்ப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்.

ஹேமசன்:—அவர் அநற்குத்தானே பிறந்திருக்கிறார். நான் என்ன சொல்லும்? அவர் பெயரே அப்படி வந்திருக்கிறதே!

கட்டைக்க:—பித்தாதிக்கிந்திக் கட்டுக்கோபமாகிருக்கிறார்.

ஹேமசன்:—தினத்தையிட ஒரு ‘உத்தரணி’ அதிகமாகக் குடித்துவிட்டாரா? இதை எல்லாம் அவருடைய பிரதான வைத்தியரிடத்தில் சொன்னால் எதாவது மருத்து கொடுப்பார். தான் சிகிச்சைபெற விரும்புகிறதால் என் வைத்தியம் அவர் தாங்கமாட்டார்; இன்னும் கொப்பங்கிரிக்கும்.

கட்டைக்க:—காதென்று சொல்லவந்தால் தாய்களென்னவோ சட்சடென்று ஆரம்பித்துவிடுகிறீர்களே! எனக்கு கொஞ்சம் போசு இடங்கொடுக்கக்கூடாதா?

ஹேமசன்:—ஆனால் நான் வாயைத் திறக்கவில்லை—சொல்லுவதன்.

கட்டைக்க:—ரானி அவர் நன் மிரவும் வருத்தப்பட்டுக்கொண்டு வந்ததைத் தங்கனிடத்திற்கு அனுப்பியிருக்கிறார்கள்.

ஹேமசன்:—வாருங்கள், இப்படி நான்கு மில் உட்காருங்கள்.

கட்டைக்க:—எங்களை இப்படி பரிதாபம் செய்யவேண்டாம்! தாய்கள் ஏதாவது வாய்ப்பு பதில் சொல்லுகிறதாயிருந்தால் பேசுங்கள்! இல்லாவிட்டால் தங்கனிடம் மன்னியிருக்கேட்டுக்கொண்டு திரும்பிவிடுகிறேன்.

ஹேமசன்:—ஐயா, என்னும் முடியாது.

கட்டைக்க:—என்ன முடியாது?

ஹேமசன்:—சரியானபடி பதில் சொல்ல! என் புத்தியை சரியானபடி இல்லையே, நான் எப்படி சரியானபடி பதில் சொல்லுவேன்? நான் சொல்கிற பதில்—உதவி, ஏனா அவர்களுக்கு—சம்மதமாகிருக்கவில்லை. திக் கொன்றிப்பாக்கர், இவ்வாட்டால் விட்டு விடுங்கள். ஆதலால் உங்கள் மோசாத்

தைச் சொல்லுகிறதாயிருந்தால் சொல்லலாம். என் தாயாராகிய ராணி அவர்கள்—மேடில் சொல்லுங்கள்.

கடோர்க்கு:—ராணி அவர்களுக்குத் தங்கள் நடத்தை கொஞ்சமேனும் பிடிக்கவில்லை யாம்—இப்படியும் நடந்து கொள்வீர்களா என்று அதிசயிக்கிறார்கள்.

ஹேமசர்:—இவ்வளவு அதிசயமான பின் வாயைப் பெற்றவளுடைய பாக்கியமே பாக்கியம்! அப்பறம்! இந்த அதிசயத்தைத் தவிர வேறென்றும் சொல்லவில்லையா?

உக்கிர:—தாங்கள் படுக்கைக்குப் போகு முன் தன்னைப் பார்த்துப் பேசியிருப்போரும்படி ராணி அவர்கள் தங்களைக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறார்கள்.

ஹேமசர்:—இன்னும் பத்துமுறை நமக்குத் தாயாராயிருந்தாலும் அவர்கள் வார்த்தையை நாம் கேட்கவேண்டியதுதான். நல்லது அப்படியே செய்வோம்—இன்னும் ஏதாவதுண்டா?

உக்கிர:—சுவாமி! முன்னெல்லாம் பள்ளிக்கூடத்தில் படிக்கும்போழுது என்னிடத்தில் தாங்கள் சிநேகமாயிருந்தீர்களே!

ஹேமசர்:—இன்னும் அப்படியேதானிருக்கிறேன். தெருவில்போகும் குப்பையவண்டிக் காரனை வேண்டிவாழும் கேளுங்கள்!

உக்கிர:—தங்கள் மனோபியாகலத்துக்குக் காரணமென்ன சுவாமி? இதையெல்லாம் சிநேகிதர்களிடத்தில் சொல்லிக் கொள்ளாவிட்டால் வேறு பரிஹாரம்தான் என்ன இருக்கிறது?

ஹேமசர்:—உள்ளதைச் சொல்லுகிறேன்—எனக்கு வேறென்றமில்லை, இவ்வளவு பெரிய ராஜ்யத்தில் எனக்கு யாதொரு அதிகாரமுமில்லைய என்றுதான் வருத்தமாயிருக்கிறது.

உக்கிர:—அதென்ன அப்படிச் சொல்லுகிறீர்கள்! ராணியவர்கள் தனக்குப் பிறகு தங்களுக்குத்தான் பட்டம் என்று சொல்லுகிறார்களா?

ஹேமசர்:—என்னவோ கொன்னுமே—“அம்மாள் வருவதற்கும் ஐயா சாவதற்கும்” என்றொரு கதையுண்டு.

(இரண்டு நாடகக்காரர்கள் புல்லாங்குழல் கருடனே வருகிறார்கள்.)

இப்படி ஒரு புல்லாங்குழல் கொடும் பார்ப்போம்—பேசிக்கொண்டே போவோம் வாருங்கள், மாணவிலையில் படுத்துவதுபோல என்னை என் சுற்றிச் சுற்றித் துரத்துகிறீர்கள்? உங்கள் விலையில் நான் அகப்படமாட்டேன்!

கடோர்க்கு:—ஒழுங்காய் பேசத்தெரியாமையினால் நான் சொல்லுவதில் தங்களுக்கு ஏதாவது குற்றமாகப் பட்டாலும், எல்லாம் தங்களிடத்திலுள்ள சிநேக பாலத்தினால் நான் சொல்லவேண்டியது கடமையாய் ஏற்பட்டிருக்கிறது.

ஹேமசர்:—அது எனக்குத் தெளிவாய் ஏற்படவில்லை—அதற்குக்கட்டும், இந்தப் புல்லாங்குழலைச் சற்று வாசியுங்கள்.

கடோர்க்கு:—எனக்கு வாசிக்கத் தெரியாதே!

ஹேமசர்:—பாதகமில்லை, கொஞ்சம் வாசிக்கலாம்.

கடோர்க்கு:—தங்களிடத்தில் பொய்யா என்ன? எனக்குக் கொஞ்சம்கூடத் தெரியாதே!

ஹேமசர்:—இல்லை, எனக்காகச் சற்று தயவு செய்யுங்கள்: எங்கே, ஒருஸரளி!

கடோர்க்கு:—எனக்கு இந்த வரத்தியத்தின் பெய்கூடத் தெரியாது! என்னை மன்னிக்கவேண்டியது!

ஹேமசர்:—நல்லது நான் வாசித்துக் காண்பிக்கிறேன் பாருங்கள். இதிலென்றும் கஷ்டமில்லை. பொய் சொல்லுகிறமாதிரிதான் இதுவும். இதோ இந்த ஏழு துவாரத்தையும் விரித்துல் அடைத்துக்கொண்டு இந்த முதல் துவாரத்தில் மூச்சுவிடுகிறது—ஒரு ஒரு விரலாகத்திரந்தால், வரிசை மஃபதமி—இவ்வளவுதான் அதன் குத்தம்.

கடோர்க்கு:—தாங்கள் சொல்லுகிறது சரிதான். ஆனால் எனக்கு அப்பியாசமில்லை. நான் வாசிக்க ஆரம்பித்தால் காட்டுக்கத்தலாயிருக்குமென்பொழிய ஸந்தேதமாயிராது!

ஹேமசர்:—பார்த்தீர்களா! இப்பொழுது நீங்கள் என்னை எவ்வளவு அற்பமாக நினைக்கிறீர்கள்!

சிறிர்களென்பது ஏற்பட்டுவிட்டதே! ஒரு முங்கிற்முழுவிலை... என்னைக் கேவலமாய் மதித்துவிட்டிருக்கல்லவா? இரந்தச் சிறு முங்கிற்முழுவிலை அடக்கி ஆண்டு அதன் ஹெலியத் தைப்பேச வைக்கமாட்டாத நீங்கள் என்னை அடக்கி ஆண்டு என் மனதிலுள்ளதையெல்லாம் வெளியிடச் செய்யுதலின்கீற்றிகளே, அது முடிபுமா? என்ன ஐயா அரியாயம்! ஒரு புல்லாங்குழுவிலை நாள் கேடு கெட்டவனா? நல்லதிருக்கட்டும்! நீங்கள் சொல்லுகிறமாதிரி வேண்டுமானால் என்னைக் காட்டுக்கத்தலாய் சுத்தச் செய்யலாமேபொழிய என்னிடத்திலிருந்து சரியானபடி பதில் வரவழைக்க உங்களாலில்லை—

(புலஸ்தியவாந்தா வருகிறான்)

வாருங்கள், உங்களைத்தான் நிறைத்தேன். போனது போக ஆபுசு தூறு உங்களுக்கு!

புலஸ்தி:—சுவாமி, ராணி அவர்கள் தங்க லோடு பேசவேண்டுமென்று காத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். தங்களை சீக்கிரம் வரச்சொல்லுகிறார்கள்.

ஹேமசங்:—அதோ அந்த மேசத்தைப் பாருங்கள், ஒட்டகம்போலில்லையா அது?

புலஸ்தி:—ஆம் என்கிறேன்! ஒட்டகம் பாடுகிறேன் இருக்கிறது!

ஹேமசங்:—இல்லை, நன்றும் பாருங்கள்! நாய்க்குட்டிபோல் தோன்றுகிறது.

புலஸ்தி:—ஆம், வாலும் காதும் நாய்க்குட்டிமாதிரிதானிருக்கிறது!

ஹேமசங்:—இப்பொழுது பாருங்கள், எருமைக் கடாவென்று சொல்லலாமோ?

புலஸ்தி:—இப்பொழுது இருக்கிற ரூபத்துக்கு அப்படியும் சொல்லலாம்.

ஹேமசங்:—நல்லது, அப்படியானால் இதை வந்துகிட்டேனென்று என் தாயாபிட்டுத் தில் சொல்லுங்கள்! (சுவைக்குள்) தங்கள் காரியம் ஆகவேண்டுமானால் என்னைப் பைத்தியக்காரனாகச் செய்வதற்கு எல்லோரும் தயாராயிருக்கிறார்கள்—இதோ வந்துகிட்டேனென்று சொல்லுங்கள்.

புலஸ்தி:—அப்படியே சொல்லுகிறேன் (என்று போய்ச்விடுகிறான்.)

ஹேமசங்:—இத்தனை சமாசாரத்தையும் எப்படிச் சொல்லப்போகிறீர்! நல்லது நீங்களும் போய்வாருங்கள். பொழுதுகிழிந்து போகிக்கொண்டேவாம் (ஹேமசங்கின்னைத் தவிர எல்லோரும் போய்ச்விடுகிறார்கள்) இப்பொழுது நல்ல நடுநிதி! பகலெல்லாம் கூச்சல் போட்டுக்கொண்டிருந்த உலகம் இப்பொழுது ஆடிப்பாடி அமர்ந்திருக்கிறது. ஹம் ஸதுவிகா மஞ்சத்தில் தூங்குகிறவனுக்கும் மாட்டுக் கொட்டியில் தூங்குகிறவனுக்கும் தூக்கம் ஒன்றுதான். அதில் கித்தியாசமில்லை. தூங்கும்பொழுது மனிதன் எவ்வளவு நல்லவனுயிருக்கிறான்—விழித்துக்கொண்ட உடனே தானே போக்கிரித்தனத்துக்கு அரம்பிக்கவேண்டும்? பகலெல்லாம் என்ன இரைச்சல்! தூங்கும்பொழுது இவர்களிருக்கும் அடையாளமே தெரியவில்லையே! உலகமே பாலைவனத்தில் சுடாரமடித்த சேனைபோலத்தான்—சேனை இருக்கிறவரையில் சந்தை இரைச்சல்—சுடாரத்தைப் பிடுங்கிக்கொண்டு சேனைபோய்விட்டால் அபுமம் பாலைவனம் எப்பொழுதும்போல் வெட்டவெளிபாகவே இருக்கிறது. என்காரியத்தை முடித்துக் கொள்ள விழுதான் சரியானவேளை—இந்த வேளை தவறினாலும் வேறெந்த வேளையிலானாலும் என்சிறப்பினைக் கொன்றுவிட வேண்டியதுதான்—ஜீனி தாமதிக்கக்கூடாது! என் தாய் என்னைக் கூப்பிடுகிறாள்—அதை என்ன வென்றுகேட்டு அவளுக்கு நான் செய்ய வேண்டியதைச் செய்துகிட்டு வரவேண்டும்—அவளை நான் கொல்லவேண்டியதில்லை! நான் பேசுகிற பேச்சில் ரோஷ முள்ளவனானால் தானே நாசத்தைப் பிடுங்கிக்கொண்டு சாகும் படி செய்கிறேன். என்மனதில்மட்டும் அவளிடத்தில் தாயென்ற கிசுவாசம் ஒடிப்போகவில்லை—ஆனால் நான் அதைப்பேச்சிலாவது நடவடிக்கையிலாவது காட்டிக்கொள்ளக் கூடாமலிருப்பது என் குறதிக்குடமே. (போய்ச்விடுகிறான்)

காக்கி 3.

இடம்: அரண்மனையில் ஒரு அறை
காலம்:—கடுநிதி.

(ராஜா, கட்டோர்க்கஜோனன், உக்கிரருத்தி மச்சிமதாபன் மூவரும் வருகிறார்கள்.)

ராணை:—அவ்வினாடைய நடத்தைபெயல்லாம் வரவரக் கெட்டுப்போச்சுது. எனக்கு கொஞ்சமேனும் பிடிக்கவில்லை. இனி இந்தப் பைத்தியத்தை யெதிர்ப்பாயத் திரியவிடுதல் நமக்கு நோசத்திலவரும் ஆதலால் நீங்கள் தயாராயிருங்கள்—அவனை உங்களுடிகூட்டி யூனவுக்கனுப்பிவிடுகிறேன்—காலமே பழிமுதம் தயார்பெய்து கொடுக்கச் சொல்லுகிறேன்—வாங்கிக்கொண்டு போங்கள்—இனி ஒருசந்தைம்கூட அவனை இங்கே வைத்துக் கொள்ளக்கூடாது—நானுக்குநான். அவனுடைய தேண்டைகள் விருத்தியாகின்றன.

கடோர்க்கு:—நாங்கனும் நாளைக்கே புறப்படவேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்கிறோம். அன்விடத்துக்காகவே இல்லாவிட்டாலும், அன்விடத்தில் அண்டிப்பிழைக்கிற வெகு ஜனங்களுடைய சேஷமத்துக்காச்சுவாது முன் ஜாக்கிரதையாய் இருக்கவேண்டியது கடமைதான்.

உக்கிர:—ஒரு சாதாரண எளியமனிதன் கூடத் தன்னைத்தான் காப்பாற்றக்கொள்ள வேண்டியது கடமையாயிருக்க, ஒரு ராஜ்யத்தினுள்வ சமஸ்த-ஜனங்களின் யோசனைமத்தையும் தவறாது ஆர்க்ஷித்துக்குச் சொல்லவும் வேண்டுமோ? ஒரு அரசுக்கு ஏதாவது கெடுதி நிகர்ந்தால் அது அரசுமேலே போவது—அக்கம் பக்கத்தில், வளரில் இருக்கிறவர்களை பெயல்லாம் கூடப் பிடிக்கும். சூரியனுக்கு கிடைசைம் பிடித்தால் உலகெல்லாம் இருள்முனல் கொள்ளுகிறதல்லவா? பரமசிவன் முதுகில் அரசுசனங்களில்லாஷைத் தபொருது உலகத்தினுள்ள ஜாதுக்களுக்கெல்லாம் அந்த அடிமையில் போ!

கடோர்க்கு:—அனைத்து விளிட்டால் கூடமுழுதும் விழவில்லையா? அரசன் பெருமான் விளிட்டால் ராஜ்யமுழுதும் பெருமூச்சாகிவிடும்.

ராணை:—நல்லது சீக்கிரப்படுத்தங்கள்—வெளியம் வருமுன்னே அனைப்பாடிகொண்டுபுத்தனால் இவனை இப்படி கம்மாவிட்டுவிடாமல் அதற்கு சீக்கிரத் ஏற்பாடுகள் செய்வோம். நீங்கள் போய்வாருங்கள்.

கடோர்க்கு:—எப்பொழுதும் அன்விடத்தெக்கிருந்தீர்! திய சித்தப்படி நடக்க காத்த

துக்கொண்டிருக்கிறோம். (இருவரும் போய்விடுகிறார்கள்)

(புலஸ்தியவர்மாவருகிறான்)

புலஸ்தி:—மகாராஜ! யுவராஜா தன் தாயாபிடத்தில் போப்போகிறார்—அவர்கள் பேசும் அறையில் நான் ஒருபடிநாலின் மறையில் இருந்துகொண்டு நடப்பதைபெயல்லாம் கவனித்து வருகிறேன். அவருடைய நடத்தை யைப்பற்றி அவரை நன்றுக்கண்டிக்கும்படி ராணியாபிடத்தில் சொல்லுகிறீர்களல்லவோ? தாங்கள் சொன்னதும் ஒருநல்ல யுக்திதான்: ஸ்திரீஜாதியானதினாலும்மேலும் தாயானதினாலும் ஒருக்கால் மனமிளகி அவரை சுரியானபடி கண்டிக்காமல் இவருவாக விட்டுவிடப் போகிறாரென்று சந்தேகித்து, அப்படிச்செய்யாமல் பார்த்துக்கொள்வதற்கு என்னைப்போலொரு முயற்சுவதுபேர்வரியை அங்கே இருக்கச்சொன்னதும் நியாயந்தான். தாங்கள் மிக்கைக்குப்போகுமுன்ன்திரும்பிவந்து தங்களைப்பார்க்கிறேன்—அங்கே நடப்பதைபெயல்லாம் கவனித்து தங்களைபிடத்தில் சொல்லுகிறேன்.

ராணை:—எனக்கு இப்படியார் செய்யப் போகிறார்கள்: மிகவும் வந்தனமுள்ளவனுயிருக்கிறேன் (புலஸ்தியவர்மா போய்விடுகிறான்)

நான் செய்திருக்கும் பாயம்பொல்லாதது—அளவற்ற தயாபிதபாகிய கடவுளுக்கு என் பாயம் ஸஹிக்கமாட்டாதது! கூடப்பிறந்த சநேகதரனைக் கொல்லுகிறதென்றால் எந்தெந்த யவந்தத்துக்குத்தானென்றும்? என்னைமன்றிக்க வேண்டுமென்று பிரார்த்திக்கக்கூட எனக்கு வாய்வராட்டேனென்கிறது—இந்த பாபத்திலிருந்து சிரிமசனம் வேண்டுமென்றமட்டும் ஆசை இருக்கிறது—அதற்கேற்ற பிராயசித்தம் செய்துகொள்ள மனம்வரவில்லை—வெளியில் தெரிந்தால் வெட்கமும் துக்கமும் உண்டாகும் என்று பயமாயிருக்கிறது—பச்சாத்தாபம் மட்டுமிருந்து என்ன பிரயோசனம்! அதற்கேற்ற பரிஹாரங்களைத் தேடினவல்லவையா பலனென்று? பொறுத்தோகட்டும், இனிமேல்பட அப்படிப்பட்ட பாயம் செய்யாமலிருப்போமென்றால், இன்னொருசன் அதேமாதிரி சுயம் வாய்த்தால் அதேமாதிரி செய்யாமலிருக்க முடியுமென்றே உறுதியான கம்பிக்கை உண்டாகவில்லை—இப்படித்

சுழுக்கும் ஆகஸ்பாட்டு மீனசுக்கும் ஆகஸ்பாட்டு கடைசியில் கூடியும் இழந்து மீனசையும் இழந்தவனாகப்போகிறேன் போலிருக்கிறது. சட்டவிலக்கருணாமூத்திரம் எங்கிறார்களே, எண்ணப்போலெடுத்த மகாபாதி களுக்கு எட்டாவிட்டால் அவருடைய சுருணை இருந்தென்னவிரயோசனம்? அதற்கு சுழுக்திரம் எங்கிறெயர் தருமோ? ஆனால் குறுநிறைய ஜலம் போனாலும் காப்பக்கு சத்தாகாணை குடிக்கவேண்டியதாயிருக்கிறது—அது நாயின் குற்றமா, ஆற்றின் குற்றமா?

“எல்லவையுபாதிக்குள் செல்கெட்ட பாபாதபனுக்குள்ளும் உள்ள நான் கைவிடமாட்டே” என்று பகவான் கிதைவில் சொல்லியிருக்கிறார்—அதனால் நான் அவரைப் பிரார்த்தித்து மன்னிப்புச் செட்டுக்கொள்ள வேண்டியதுதான்—ஆனால் நான் எந்தாக வேண்ப்பேன் இந்தப்பாபம் செய்க்குணரிந்தேனே அவ்வந்தக்களையே மானியையும் விடாமலாவந்தையும் தீன்லும் என்று கட்டிய அன்புபொருத்தில் வைத்துக்கொண்டே எப்படி பிரார்த்திக்கிறது? அடிப்பட்டுக்கொண்ட திருடன் திருட்டிப் பொருள்தன் திருப்பித் தொடுக்கப்பட்டேன், என்னைமட்டும் மன்னிக்க வேண்டும் என்றும் எப்படி முடியும்? கடவுளிடத்தில் எந்தத் திருடலும் அகப்பட்டுத் கொண்டாமலி நக்குமுடியாது. நான் ஒரு சுண்ணாடை காண்பித்தால் என் படியுக்கு அல்லா பியாயாதாரிகளெல்லாம் என் றிடப்பட்டபடி தீர்ப் செய்கிறார்கள். இந்த யுக்தி எல்லாவற்றுக்கும் மேற்பட்ட பொதுவான அந்த கடைசியியாபாதிசரியிடத்தில் செல்லாதே! அவரிடத்தில் உள்ளது உள்வாபடி எல்லாவற்றையும் காட்டி ஒப்புக்கொண்டேனே; அடியிருக்குமே ஒழிய ஒன்றையும் மறைக்க முடியாது. நமக்குள்ளேயே தாண்டிப் பிறப்பாரும் சாகுதி சொல்லவேண்டிய அவசியமில்லை. நம்முடைய வாய்க்கொழிவாக கொண்ட தான் நமக்கு தண்டனை! நாம் யாருக்குக்கேரியாதென்று நினைத்திருந்ததை நேர் திப்பாயல் இந்த ஹேமசந்திரன் எப்படியே சண்டியிடித்து விட்டானே. இதை கடைவாசிடத்தில் எப்படி ஒளிக்கிறது! எல்லது பச்சாத்தாய் பட்டுவோம் என்றால், மனமுருகினுல்லவோ பச்சாத் தாய்ப்பாசும்! சொல்லாலை வாய்துடிப்பதன் மீதேவெல்லவோ உகோதாம் வகைப்பப் போசம் போனோம்! நிறைவு வைட்ட பூசம் புறப்பட்ட குழியால் நாடுமென்னவோ சாகும் குபவிக் கருதி ஒரு காரியத்தைச்செய்ய, நாம் தேடிய

சுகமில்லாமல், அதற்குப்பதிலாக நாம் தேடாத மனோஞ்சலங்களும்தான், தூக்கமின்னையும், பயங்கரமான கனவுகளும், முகத்தில் பிரம ணத்தசியின் கோரமும், பாற்புரமும் இள வாசனையை நுவைதழும், எல்லாவிடத்திலும் பொதுவாய் ஒரு பயமும், அவன் மனம் சீகானுமல் நான் நடந்து கொள்ளவேண்டிய ஒரு காணியும், புறநீருக்கு எசல்போல் திரா ம்பிரிமிடனாவே! இன்னும் என்ன எல்லா ம்வரப்போகிறதோ! கடவுளே, இந்த முன் மேல் நிற்குமெனக்கு நிறான் ஒரு வழிகாட்டினோம்! (என்று பரிக்கை அறைக்குள் போய் விடுகிறான்.)

(நேரமசந்திரனில் வருகிறான்.)

ஹேமசந்திரன்:—இப்பொழுது இவனைக் கொன்று விட்டாலென்ன? இப்பொழுது தான் உன்னையெய் இருக்கிறான். இன்னும் கதவைக்கடாத்தவிலலை. அந்தப்புரத்து செடி களெல்லாம் தூக்கிவிட்டார்கள், சுபமையா நும் பார்க்கிறதற்கில்லை. ஆம் பின்புறமாகப் போய் இவனை இப்பொழுதே கொன்றுவிட் டார்—ஆனால் எந்தாய் என்னை அவசரமாய் வரச்சொல்லி யிருக்கிறோ, அவனைப்பா ர்த்துகிட்டிக் கொள்வோமா, அல்லது கொன் றுவிட்டுப் பாப் போமா? இத்தருணம் சுப்பி லால் எத்தருணம் வாய்க்குமோ? சே! இவனை இப்படியெல்லாம் சொல்லலாமா? பரிக்கைக் குப்போகு முன் ஐயம்செய்வதாக ஒருபாசா ன்கு வைத்துக் கொண்டிருக்கிறான் இப்படி எல்லாம் செய்தால் கவர்ச்சுத்தது எப்படி பிடித்து விடலாமென்று எண்ணிக் கொண்டிருக்கிறான். இப்பொழுது நும்தான்செய்கிறேனே என்னவோ? அந்தப் பாசாங்குக்குத்தான் நாம் இடங்கொடுப்பானோ? இப்பொழுது இவனைக்கொன்று கவர்ச்சுத்துக்கா அறு ப்புகிறது? என்னக்குக் காககொடுத்தால் கூட அந்த வேலைபா நான் செய்யமாட்டேன்: இவன் நன்றாய்க் குடிமயச்சுத்தி யிருக்கும் பொழுதாவது அல்லது மானியோடு பிடித்திருக்கிற பொழுதாவது இவனைக் கொல்லல் தான் என் மனதுக்கு திருப்தியாகும். நான் இங்கே கொடுக்கிற அந்தச் சந்திரப் பிரயோகத்தில் நேராக நேரவாதி நகம்போய்ச் செரும்படி செய்கிறேன். ஆதலால் இப்பொழுது நிறுத்தப்பா, தூங்கு! இப்பொழுது என் தாய்க்கு வைத்தபம் செய்ப்பு போகிறேன்; இன்னொருதடவை உன்னிடத்திற்கு வருகிறேன்; அதுவரையில் பயப்படாதே: (என்று போய் விடுகிறான்.)

பெண்கல்வித்துறையில் உழைத்து வழிகாட்டிய மிஸஸ் ப்ராண்டர் துரைசாணி
(அவர் இரங்காரி தீதமரன் உருவப்படம்)

[illegible]

உற்சாகமாகவு முறைத்துவந்தார். இவரோடு சேர்ந்தோர் உணர்வுப்பது ஒன்றே உணர்வுப்பவர்களுக்குப் பெரும்பாக்கியமென்றதோன்றும்படி கூட்டுத்தார். மபார்ப்புபெண்டிற் சம்பந்தமுள்ளவரிடத்தில் இப்படி யுறுத்தால் இவருக்குப்பெட்ட இகரோடு ஒத்தவழக்கமென்றவர்களுட்கிடத்தில் எவ்வளவு விரிதப் பாராட்டியிருப்பார் சொல்பதை உணர்வாய் அறிந்து கொள்ளலாம். பெண்களிலியரிடமிருந்தியில் இருநுடைய கோக்கங்கள் கிடைக்காட்டன் முறையை அனுசரித்ததாய். தேசம் மனோசுபந்திரும் கூட்டதையும் சீர்ப்புடைய வகுப்பையாணதாயிருந்தது. இத்தியர்களுக்கு இத்தேசத் - ப்புறைய வாகுறு சம்பந்தமான வழிபாடுபொட்டி. வித்தை பரிந்துவியக் முயற்சித்ததோன்றி மேற்புறசம்பந்தக் வாகுணைய மொட்டி. அவர்கள் மனதைத்திருப்ப மினைத்தாரில்லை. புத்தியிருந்தியுண்டான விடத்தில் சத்தியமும், சமர்த்தியும், சன்மார்த்தமும் தானையு யுதிக்கு மாதலால் புத்தியிருந்தியைய வாகுயுறந்தார். அன்றி படிப்பெண்களுக்கு மட்டுமேயன்றி யுதிக்குக்குள்ளும் படிவ வேண்டிமென்ற பார்ப்புறமுறைத் வந்தார். அந்தக்க வேண்டிய சாதக சாதகங்களையும் முறையுறித்தபயோசித்தார். இவருடையகாலத்தில் பெண்களிலியரும் பாலினதன் னி அதிக ஸ்திதியு மடைந்து வந்தது. காணலில் இத்தியம் அங்கரோடுபெண்கள் சம்பந்தமாக இவர் அக்கபையின் சென்னாக்கினைத் உயிர்த்தியமாக யிருத்தவழித்துவந்தார். விரித்தப் பெண்கள் படிப்பு ஆரம்பத்திலே முடியக்கூட வாகுபடி மேன் மேலும் விர்த்தியாக வேண்டியதற்கு அனுதானமாக உணர்ந்துவந்தார். மபார்ப்புபெண்டிர்களுடையும், இக்க விவகாரத்தினால் பத்தியுடைய பெண்களிலியரிடமிருந்தியும் அனுதானமாக காணல்களாகருக யுதித்துவந்தார். அன்றி பெண்களுக்குத் ஸ்திரீகளுக்கு மபரியாகமாகருகத்தன்செய்தி, பாலபொருது முறைய. சகாதாசம்பாஷண முறைய விர்த்தியையும் வெகு பரிபுட்பு யுதித்தப் பதிப்பித்தார். இவ்வகைத் ததியும் பதிப்பிக்கச் செய்தார். இப்படி வெகுநாளும் சம்பாடிப்பெறுத்த இருநுடைய ரூபமும், கிணற்பெண்பொருட்டி. இவர் ஆதியில் வற்புத்திய ஸ்தாபனமாகிய பெண்களிலியரிடமிருந்தியில் கூடும் என்றதற்களால் போதும்புத் ஸமுத்தியுறவன் ஸ்திரீகளின் வித்தியாஸ்பரணத்தில் இருநுடைய பட்டம் ஒன்றையுறித்துவந்த சீர்ப்பாணித்தார்தன், தப்பும் கிணற்பு குறுப்பிற் வந்தசேய், சென்ற ஆடோடார்பி 20-வயன் வன் கால்ப் பெண்ணை அக்காசுருதி படியாக வித்திருந்த, பாட்டர் கிணற்புறைய வாகுணாள் திரைப்பபட்டம். சப்பொருது யுணையுறவன் சமுதிப்பயுத்த உருநுடைய சரித்தருதிப்பண பொட்டி இத்தியுறவன் இத்தேசத்தியுறவன். இவ் இவ் வய் வெகுநாளும் திரைத்திரைத்தாயும் ஆவொத்தியத்தோறும் இத்தேச யுதித்த பெண்களிலியர்க்கு சாதகமான அனுதானம் பரிபுட்பு பெண்களினத்தன் ஸ்திரீகளுடைய அருகியுறவார்ப்பு கலாத்திரத்திற்றே.

SITA—A TALE OF HINDU DOMESTIC LIFE.

சீதா அல்லது இல்லற வாழ்க்கை.

அதிகாரம். 14.

தங்கம் காசுதி ருடாட்சமான் பிறகு காமேசுவரர் தங்கத்தை பங்காட்டியேயே விட்டு விட்டார் காமேசுவரரிருந்தது. காமேசுவரருக்கு தங்கத்தை விட்டு விட்டிருப்போக மனமே இல்லை. ஆனால் அதற்காக இவர் இருந்தவிடப்போகிறது என்று கூடும் மார்க்குலாபம் கூட்டியிருந்திருவர். ஆதலால் காமேசுவரமார் தங்கத்தை விட்டு விட்டே போகவேண்டியிருந்தது. காமேசுவரர் தங்கத்திவிட்டதில் சேமையுடையவிட இவ்வம் அநியாயம் பற்றியிட்டபடியால் தங்கமும் வாரிசும் இவரையிட்டும் பிரியாதிருந்தபடியால் காமேசுவரருக்கு தங்கத்திவிட்டதில் ஈருக்குப் போவதாக சொல்லித் கொள்பிறகு தங்கம் கொடுத்து அதை வந்தது, காமேசுவரர் அம்மாளும் அந்தமாளி தங்கத்திவிட்டதில் தங்கத்தை காட்டினார். காமேசுவரருக்குத்தையதனால் தன்னா அநியாயமேறு தங்கம் வந்தவிட்டது. பிறகு தங்கத்திவிட்டதானே சமாதானம் செய்துவொன்றும் அவர்களுக்கு ஈருக்குப் போய் வரும்படி உத்திரவிடுகொண்டார். தங்கம் கிட்டில் செல்லவாய் வாரிசுவால். காமேசுவரருடையே அதற்கு பேசிக்கொண்டு வேலையாக வரம் பொருந்த போக்குவரையேயுண்டி காரியம் ஒன்று செய்துமாமாட்டார். காமேசுவரருக்கு ஈருக்குப் போகும்போது இவன் பங்காட்டியில் எப்போகாரியம் செவ்வானென்ற விவரகாலம் போய் விசாரம் ஒன்றுமில்லை. சம்பந்தியுள்ள வேலையாகியுண்டி கிட்டிவிட்டோகாமேசுவரர் கண்ணிலில் நீந்தும்ப வெண்ணிலி என் தங்கத்துக்கு தாமாரிலை. எல்லாம் கொள் தாமார். அவருக்கு விட்ட காரியம் ஒன்றும் தெரியாது. எல்லாம் நீ தான் கொல்லிக்கொடுத்து எவ்வாறுத்தொன்ற வேறு வேறுதான். வெண்ணிலி அம்மாளும் அன்னாது அந்தாக கொள் ஒன்றும் கலக்கப்பட வேண்டாம். எல்லாம் என் பார்த்துக் கொள்ளுகிறேன் என்னுள். காமேசுவரர் எல்லோரும் ஈருக்குப்போன பிறகு தங்கம் கிட்டில் காரியம் செய்து கொஞ்சம் கொஞ்சமாக கற்றுக்கொண்டி விட்டார்வெல்லாம் அம்மாளும் அவளுக்கு கொஞ்சம் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக காரியக்கொண்டி கொல்லிக்கொடுத்தான். இவ் காங்களுக்குத் தங்கம் கொண்டு வர வேண்டும்தான் தயிர் விட்டிக்காரியம்தான் அவன்போலவைய இருவரும் செய்யமுடியாததன்மேல் அந்தமாளில் எல்லாரும் கொல்லிக்கொள்ளும்படி உத்திரவுகொண்டார். வெண்ணிலி அம்மாளும் எல்லாம் கொள்ளிடம் வேலை வாங்குவதிலும் அவர்களுக்கும் பதிலும் கிட்டுசென்று மாயப்பர் காத்தாண்டு மார்க்குலாபம் குறையுண்டிவரவில்லை. கிட்டுசென்று மாயப்பர்

[illegible]

பழ. யிருக்க ஒருநாள் பத்தலாசிரிக்குந்து துரிவிவா
ரான்திரிகளுக்கு ஒருகடிதம் வந்தது. பங்களை ஏறு
ண்டு வேலாப்புலயர் யெழுதி யிருந்தார். அதில்
மேற்புட புடம் பது கூட்டபட சீரம் புக்க
வியும்போலிருக்கிறதென்றும் அதை சமயத்தில்
செலையெழுது மிபேர் செய்தால் இப்போதிற்கு
பங்களாவை விட இன்னும் சுகமாக இருக்க வேண்டி
வம் எழுதி யிருந்தது, துரிவிவாச சாஸ்திரிசர்
இது தன் சமயமென்று கண்டு நாறாவது சாஸ்திரி
சிகளிடம் அதை மிபேர் செய்தால் தாழும் தக்க
படம் அங்கே குடிபோகலாம் என்றார். நாறாவது
சாஸ்திரிகளுக்கு வெவ்வேறு அம்மளின் செட்
ருணம் கன்றியுந்தெரியுமா தவால் அவர் தன்பின்
காட்டுப்பென்போம் ஒரு தப்பிதரம் இல்லையெ
ன்று அறிந்த கொண்டார். ஆகவே கெடுக்கக்கூ
டான்றருடைய கொடுமைக்கு அவர்களை பத்தறு
க்கு அனுப்புலாத் கலமென்று யோழித்தார். உட
னே பங்களை ஏறுண்டு வேட்டையாடுக்து, 2000 ரூ
பாய் அனுப்பப்பட்டது. வேட்டையாய் தவர்க்கு
குடும்பத்தில் வெகு காள் பழினைவர்.

ஆகையால் ப்ரீனிவாச சாஸ்திரிகள் அவரிடம் எப்பிசுலாஸாக பணத்தை அனுப்பி உடனே பக்ஷகாரிபேர் சார்புத்தைப் பார்த்துப் படிக்கேண்டு. வேலுநாயகம் பூசுக்கு அங்கீரீமே ஆனவையென்றே ஸ்ரீமது முடிவிற்ப்பதாயும் எழுதினார். வேலுநாயகர் அங்கப்படிசை சிறிதே கேட்கலையெய்தினான் வெறு சித்திரிப்பிற் முடிந்தார். ப்ரீனிவாச சாஸ்திரிசளுக்கு இந்த கேலைமேல்வரும் முடிந்த விஷயத்தை வேலுநாயகர் தெரிவித்தார். ஆனால் சார்பு பணத்தைகொண்டு வடிகேடி ஆனவையென்பார் சிறிபேர்செய்ய முடியவில்லையென்று எழுதினார். இந்தக்குள் ப்ரீனிவாச சாஸ்திரிசளுக்கு பி. க. பரிஷத் தலையிற் பரமயிட்டுத்தாங்கி கட்டும் வந்தது. வெங்கடாச்சல் அமலாள் கன்றும்படிக்காண்டு பரிஷத்க்கும். சிறிபேர் பார்த்தாலும் பெண்டாட்டியோரி ஸகலம் பேசிக்கொண்டு உட்காந்து கலகம்சாரகமாகவே யிருந்தால் ஸப்படி படிப்பவரும். அதிசயப்பெண்டாட்டி இவனுக்குத்தான் இடைத்து விட்டாப்போலிருக்கிறது என்று. தங்கத்தக்கு இதை எல்லாம் கேட்கப்பட்டிருக்கவில்லை. தங்கம் இப்போது சர்ப்பாய்வி இருந்தான். அங்களுக்கு ஸாமேயும் ஸ்ரீமருக்கு கூடப்பட்டோய் வளகாப்பி செய். து அக்கியிரது ப்ரீனிவாச சாஸ்திரிகள் விட்டது. சர்க்கார் கட்டவேண்டிய காம் விடக்கேட்கவேண்டி அருவியும். தங்கத்தக்கு வெங்கடாச்சல் அம்மருகுடைய உபத்திரவம் பொறுக்கக் கூடவில்லை. ப்ரீனிவாச சாஸ்திரிசிட்டம் கொஞ்சமும் தங்கம் பங்குசாஸ்திரிசு யிருக்கவாசென்று என்னுட்கேட்கு வாய்ப்புக்கு தான் சர்க்கரம் வருவதாகவும் பங்குசாஸ்திரிசு விட்டதுவென்று அவர்கள் சிறிபேர்செய்த தூதர். அங்குமேயேயிருக்கிறம் என்று கடிதம் எழுதினார். இவ்வாய்வு அப்படியே எல்லாம் எழுதித் தைத்

துக்கொண்டு ஸ்ரீனிவாஸ சாஸ்திரிகள் வாவை ஏதிர்பார்த்துக்கொண்டிருந்தார். ஸ்ரீனிவாஸ சாஸ்திரிகள் வருவதாகச் சொன்னதினத்தில் அவருக்குப் பிரியமான பதார்த்தக்கூற வாங்கி சமயம் முதல் செய்துவைத்து வேம்புவய்யர் காத்திருந்தார். ஸ்ரீனிவாஸ சாஸ்திரிகள் வரக்கூடாதுமே. மறகாணும் ஏதிர்பார்த்தார் காரணம். மூன்றுகான் முதல் 15-கான்வரையில் பார்த்தார். ஸ்ரீனிவாஸ சாஸ்திரிகளையும் காரணம். கடிதத்தையும் காரணம். வேம்புவய்யர் ஒன்றும் செய்யத்தோன்றாமல் ஆச்சரியப்பட்டுக்கொண்டிருந்தார். காராயண சாஸ்திரிகள் குறும்பத்தில் இதினிடையில் கேர்த கலியாணக்கூற காம் இதுவரையில் சொல்லவில்லை. காராயண சாஸ்திரிகள் பெண்ணிற்கு கலியாணம் தங்கத்தின் சாதேமுடித்தத்தின் போது ஆரம்பிக்கப்பட்டு கின்றயிடத்தென்று காம் முன்னேயே சொல்லியிருக்கிறோம். காராயண சாஸ்திரிகள் பெண்ணை கேழ்ப்பார்க்கிடையாது. காராயண சாஸ்திரிகளும் ஊர் ஊராய்ப்போய் விஜாசித்தார். ஒருவரும் சம்மதிக்கமாட்டேனென்று சொல்லியிட்டார்கள். காராயண சாஸ்திரிகளிடம் கோபித்துக்கொண்டு போன சம்பந்தியும் அனேக இடங்களில் பெண் விஜாசித்தார். இவர் வறுமில் பிள்ளைக்குப் பெண் விஜாசிப்பதைப்பார்த்த ஜனங்கள் இவர் பிள்ளைக்கு ஏதோ குறைவு இருப்பதாகவும் அதனால் தான் வறுமில், பெண்ணுக்காக விஜாசித்தார். பெண்ணுக்குப் பிள்ளை விசாரிப்பது சகஜமாய் இருக்க இவர் பிள்ளைக்கு பெண் விஜாசித்தார் என்று எண்ணி குறைவு இருக்குமென்று யோஜிக்க லானார்கள். கடைசியில் ஒரு இடமும் அகப்படவில்லை இப்படி இருக்க தனது ஜாஜாசாஸ்திரிகள் என்ற ஒருவர் அவருக்கு கிண்கையானார். அவரிடத்தில் தன் பிள்ளைக்கு எப்படியாவது ஓர் பெண் சம்பாதித்தத் தரும்படி கேட்டார். ஜாஜாசாஸ்திரிகள் கெடுகிறும் அலைந்துபார்த்த கடைசியில் காராயண சாஸ்திரிகளிடம் போய்ச்சேர்த்தார். காராயண சாஸ்திரிகள் ஊர்முழுதும் திரண்ட பெண்ணை கலியாணம் செய்யாமல் வைத்திருப்பதாக கேலி செய்தபடியால் அவரும் ஜாஜாசாஸ்திரிகளிடனே கம் செய்து எப்படியாவது தன் பெண்ணுக்கு ஒருவான் சம்பாதித்தத் தரும்படி கேட்டார். ஜாஜாசாஸ்திரிகள் அவருக்காகவும் கெடுக்க தேடிப்பார்த்தார் அசப்பட வில்லை. கடைசியில் ஜாஜாசாஸ்திரிகள் ஓர் இடம் பார்த்திருப் பதாகவும் கலியாணம் இருப்பதில் கட்டத் தான் சம்பந்திகள் சம்மதிக்கருக்கன் என்றும் சொன்னார். காராயண சாஸ்திரிகள் பழய சம்பந்திக்கும் ஓர் பெண் கிச்சயம் செய்திருப்பதாயும் பெண்ணைப் பெற்றவர்க் திருப்ப

தியில் தான் கலியாணம் செய்யவேண்டுமென்று சொல்வதாயும் சொன்னார். அவரும் அப்படியே சம்மதித்தார் ஜாஜாசாஸ்திரிகள் காராயண சாஸ்திரிகளை முன்னுடைய திருப்பதிக்கு கூடிப்போய் கலை ஏற்பாடுகளையும் செய்துவைத்தார். பிறகு சம்பந்திகளையும் கூட்டிக்கூட்டார். கலியாணத்தன்று தான் சம்பந்திகள் மாப்பிள்ளை எல்லோரையும் காராயண சாஸ்திரிகள் பார்த்தார். அவர் ஆச்சரியத்தை என்ன சொல்லுகிறது. தன்னிடம் கோபித்துக்கொண்டு போன சம்பந்தியா விரும்பக்கண்டு ஜாஜாசாஸ்திரிகளே இதென்ன கீர் செய்தமோசமா என்றார். சம்பந்திகளும் ஜாஜாசாஸ்திரிகளே முன்னேயே கீர் கமலாவது காராயண சாஸ்திரிகளென்று சொல்லியிருந்தால்வெண்டாமென்றுசொல்லியிடவேனென்றார். பிறகு ஜாஜாசாஸ்திரிகள் அப்பா கிள்க இருவரும் வந்தீர் கோபித்துக்கொண்டிருக்கன். கான் என்ன செய்யட்டும் கான் காராயண சாஸ்திரிகள் பெண்ணிற்கு எங்கே போய்க்கேட்டாலும் அதுதிரண்ட பெண் வேண்டாமென்று சொல்லியிட்டார்கள். உங்கன் பிள்ளைக்கும் அலைந்து பார்த்தேன். அவனுக்கு ஏதோவியாதி மாட்டேனென்கிருர்கள். கான் என்ன செய்தேது. கிள்க இருவரும் தான் சம்பந்தம் செய்துகொண்ட வேண்டுமென்று யோஜித்தேன் என்றார். காராயண சாஸ்திரிகள் கலை ஏற்பாடுகளும் செய்தயிட்டார். இனி தாமதிக் முடியவில்லை. சம்பந்திக்கும் அப்படியே ஆகியிட்டது. பிறகு இருவரும் சம்பந்திக் வேண்டியிருந்தது. கடைசியில் தன் பெண்ணை கெட்டு விட்டுப்போன புருஷனுக்கே அவர் பெண்ணைக்கொடுத்தார். காராயண சாஸ்திரிகள் இரண்டாவது பிள்ளை தோராமனுக்கு பிள்ளையில்லை சொத்துக்கிடடைக் அக் பார்த்தார். என்னிவாடி. கிராமத்தில் ஒரு தங்கவானுக்கு 3. பெண்கன்மட்டில் இருந்தார்கள். அதில் நம்பென் காக்கைகிறத்தை விட கொஞ்சம் கிசப்பாயிருந்தது. அத்தப்பென் ஜாதகத்தை தானே சிபார்செய்தவ வால்பொத்தார். ஜாதகம் சேவியில்லை. ஜோவியியை கப்பிட்டு அவருக்குத்தகுந்த இனம் கொடுப்பதாகச் சொல்லி ஏற்பாடுசெய்தார். அவர் பெண்ணின் தகப்பனிடம் அத்த ஜாதகத்தைப்போல் பொருத்த முன்ன ஜாதகமும் வேறுஒன்றுவில்லை யென்றார். பிறகு பெண்ணின் தகப்பன் சம்மதித்து அக் இடப்பட்டியை கல்யாணமும் கட்டத்தது. கருணை சாஸ்திரிகள் உத்தேசப்படியே அப்பெண்ணின் தகப்பனும் கலியாணம் செய்த ஒரு வருஷத்திற்குள் இறந்து போயிட்டார்.

இன்னும் கரும்.

எஸ். இராமஸ்வாமி ஐயர் பி. ஏ.

Preliminary Statement of the Position of Arbuthnot & Co, By Messrs. Lovelock and Lewis the Chartered Accountants 17th November, 1906.

Liabilities.—கடன்கள்

கடன்கள்	Rs.
Creditors on Banking current accounts	26,16,066
Creditors for fixed deposits	
கடன்முடிக்கத்தக்க தொகைகள்	2,43,62,905

மொத்தம், Total ... 2,69,77,971

Sundry creditors. இதர கடன்கள். ... 7,67,531

(all balances are net, and counter and secured claims have been set off against investments held.)

Memor.—Drafts drawn on London through

Exchange Banks amounting to Rs. 15,11,660 have been taken as liabilities in Madras and set off against securities; it is possible that the whole or a portion of these may have been included in the London liabilities.

மொத்த கடன். Total liabilities... 2,77,45,502

Madras deficits brought down
மொத்த இழப்புகள் கொண்டுவரப்பட்டன. ... 2,01,61,524

London estimated liabilities as cabled by the Official Receiver, London, to the Official Assignee, Madras £470,000 at 1/4

லண்டன் கடன்கள் ... 70,50,000

Total இவ் மொத்தம் ... 2,72,11,524

Assets.—சொத்து விவரம்.

Loans estimated "good" ... 2,04,159
Overdrafts on current account
சமீபத்தில் அதிகப்படியாகப் பற்றியிருந்தன ... 67,706

Total—மொத்தம் ... 2,71,865

Coffee Estates காவிரித்தோட்டங்கள் ... 15,33,189

Piece goods, Stocks, Pro-notes, &c. ... 7,77,825

Sundry block stocks and miscellaneous assets ... 9,10,745

பெயர்வரைகளுக்கான பல்வேறுபடிப்பட்ட சொத்துக்கள்

Investment.—விவரமான சொத்து

Sundry shares and Government paper ... 5,71,637

பெயர்வரைகளுக்கும் காவிரித்தோட்டப் பெயர்வரைகளுக்கும்

Arbuthnots' Industrials, Limited, ordinary at par ... 25,00,000

அர்புதனோட்ஸ் இண்டஸ்ட்ரியல்ஸ் லிமிடெட்

Do, Preference do ... 4,83,000

Mysore Sugar Company, Ltd, ordinary shares, 60, paid at par ... 5,00,000

மயசூர் சர்க்கரை கம்பெனிய லிமிடெட்

மொத்த விவரமான சொத்து Total Investment ... 40,54,637

சொத்துக்கள் Cash ... 35,714

* Balance being estimated deficit in Madras ... 2,01,61,524

மொத்தம்—Total ... 2,77,45,502

Estimated London Assets as cabled £23,000

லண்டன் சொத்து ... 3,000

Total estimated deficit ... 2,68,66,524

மொத்தம்—Total ... 2,72,11,524

* Details of Deficits, 22nd October, 1906.

கடன்முடிக்கத்தக்க விவரம்	Rs.
Bad debts, current accounts	5,68,852
Bad miscellaneous loans	9,42,834
Office Estates written off காவிரித்தோட்ட இழப்புகள்	47,41,353

Miscellaneous (bad assets) ... 41,71,874

Partners' Drawings at debit பங்குதாரர்களிடமிருந்து ... 9,55,994

Partner's loans ... 14,07,732

London Current (and No 2 Account) ... 35,77,012

London "Home Investment Account" ... 34,80,694

Miscellaneous Adjustments ... 14,82,177

மொத்தம்—Total ... 2,01,61,524

RE THE ARBUTHNOT INSOLVENCY.

Wednesday 12th December. 1906.

This morning before his Lordship Mr. Justice Boddam, Mr. Archibald Read, Official Assignee, renewed his application for an order permitting him to arrange with the Bank of Madras that the Bank should take a lien over the jute as and when it was delivered to him and make advances against it to the extent of 85 per cent. of the value of jute delivered to their keeping with a view to keep going the Chittavalasa Jute Factory, one of the business of the Arbuthnot's Industrials, Limited, of which he gave notice the other day.

Boddam J.—I think, Mr. Read I should not continue to sit and go into any matter, in which any creditor may think that I have any interest adverse to the creditors.

Mr. Read.—That is why I am rising to formally move this application. I understand this creditor (pointing to Mr. C. V. Swaminatha Aiyar) has filed an affidavit objecting to your Lordship hearing this application.

Boddam J.—I have hitherto acted in matters merely administrative but not Judicial.

Mr. Read.—Then, I understand your Lordship does not wish to hear this application.

Boddam J.—Yes, I think so.

Mr. Read.—Then, I shall make my application elsewhere.

The parties then withdrew.

The following is the affidavit of Mr. C. V. Swaminatha Aiyar:—

1. I am a creditor of the late Firm of Arbuthnot & Co., entitled to the sum of Rs. 18,500 and odd.

2. I have filed an affidavit in the form prescribed under rule 44 of the Insolvency Rules with the Official Assignee.

3. That the Official Assignee has made an application to this Honourable Court for an order permitting him to arrange with the Bank of Madras that the Bank shall take a lien over the jute as and when it is delivered to him and make advances against it to the extent of 85 per cent. of the value of jute delivered to their keeping with a view to keep going the Chittavalasa Jute Factory, one of the business of the said Industrials, Ltd.

4. That I am informed and believe the same to be true that the late Firm of Arbuthnot & Co., owned a great portion of the shares of the said

Company and that they constitute one of the few valuable assets of the said Firm to meet the claims of the creditors.

5. That it was stated by the present Commissioner in Insolvency, the Hon. Mr Justice Boddam, on Tuesday, the 4th December 1906, that the said Commissioner was the holder of certain Preference shares in the said Arbutnot's Industrials, Limited.

6. That, as a creditor of Arbutnot and Company, I am anxious that the assets of the Company should not be frittered away in further useless attempts to carry on any business which is not likely to result in any advantage to myself and the other creditors.

7. That I believe it is the interest of the Preference shareholders in the said Arbutnot Industrials Ltd., to have advances made by the Official Assignee to ensure to them the value of their shares and that His Lordship being himself a Preference shareholder is in law interested in granting the application, though as a Judge of the highest Court in the land, he may, as a matter of fact, be in no way influenced by this circumstance.

8. That I am opposed to any further expenditure upon the Arbutnot's Industrials by the Official Assignee out of the funds available for distribution amongst creditors.

On Friday the 14th December the official Assignee renewed his application before Justice Sir. S. Subramania Iyer sitting as Insolvency Commissioner. After hearing the Official Assignee explain his position and also Mr. V. Krishnaswamy Iyer and Mr. G. V. Swaminathaiyer. His Lordship passed an order on the arising the official Assignee to borrow a sum not exceeding Rs. 50,000 from the Bank, giving his permission to apply again to Court, after giving 24 hours, notice to creditors through the newspapers, if he wanted to borrow more.

அர்பத்தந் இன்ஸால்வென்ஸி.

சென்னைவிலி பாங்கி வைத்து பாப்பர்கனாய்ப் போய்விட்ட அர்பத்தந் கம்பெனியின் சொத்துகளெல்லாம் அபிஷியல் அலைனிவசம் ஒப்புவிக்கப்பட்டு அவருடைய மாரிப்பத்தில் இருந்து வருவது எல்லாருக்கும் தெரிந்த விஷயம். காண்தமாதம் 4-க்கு தேதியன்று அவர்கள் கேஸ் விசாரணைக்கு வந்தபொழுது கடன்காரர்கள் ஜூப்பதாவும், சொத்து விவரமும் தயாராகவிலையென்று ஜனவரிமாதம் 5-க்கு தேதி வரையில் வாபிதா கேட்டார்கள். அந்தப்படி ஜூட்டி போடும் இன்ஸால்வென்ஸி கமிஷனராக விருந்து தவண கொடுத்தபின் அபிஷியல் அலைனிவாசிய மிஸ்டர் ரீட் "அர்பத்தந் இன்டஸ்ட்ரியல்ஸ்" என்றும் தொழிற்சாலைகளில் ஒன்றாகிய கோனி செவய யந்திரசாலைக்கு சணல் வாங்கிக்கொடுத்து சரக் காச்செய்து முடித்திருப்பதால், அதை மதிசாஸ் பாங்கியாரிடம் அடையாளம் வைத்து 100-க்கு 85, விதிக் கடன்வாங்கிக் கோர்ட்டார் அனுப்பி வேண்டுமென்று விண்ணப்பம் செய்துகொண்டார். அப்பொழுது அது விஷயமாய்க் கடன்காரர்களுக்குக் கோட்டில் கொடுக்கவேண்டுமென்று மிஸ்டர் பார்ட்டன் சில கடன்காரர்களுக்காகக் கேட்க, அவர்க

ளுக்கு கோட்டில் கொடுத்தபின் விண்ணப்பம் செய்த கொள்வதாக அம்மனுவைத் தள்ளிவைத்தத்கொண்டார். அந்தப்படி கோட்டில் கொடுத்தபின் போகில் "விவேக சிந்தாணி" எட்டப்டர் மிஸ்டர் லி. வி. ஸ்வாமிநாதயார் அவர்கள்மிஸ்டர் போடும் மேற்படித் தொழிற்சாலைகளில் முன்பாத்தியமுள்ள கடன்காரர்களில் ஒருவராக விருப்பதால், அவருடைய பாத்தியதையும், சாதாரண கடன் காரர்களுடைய பாத்தியதையும் ஒன்றுக்கொன்று எதிரிதையாக விருத்தலால், கல்வித பாத்தியதையுள்ள ஜூட்டி இந்தக்கேஸை விசாரணை செய்யக்கூடாதென்று ஆகேபித்த வாக்குமூலம் கொடுக்க, இன்று காலமே மிஸ்டர் ஜஸ்டிஸ்போடாம் கோர்ட்டுக்குவந்ததும் மிஸ்டர் ரீட் முன்போல் மனுபண்ணிக்கொண்டு மிஸ்டர் லி. வி. ஸ்வாமிநாதயார் அதற்கு ஆகேபித்து, அவர் இந்த மனுவை விசாரிக்கக் கூடாதென்று வாக்குமூலம் கொடுத்திருப்பதாகச் சொல்ல, —

ஜூட்டி போடும்—இதுவரையில் வேறும் கடவடிக்கை மனுக்கள்கட்டிடும் வந்தன. கான் விசாரித்து எடுத்திடுகின்ற. இனிவரும் மனுக்கள் ஆகேபிக்கக் கூடியதாக விருப்பதால், கடன்காரர்கள் யாராவது ஆகேபித்ததொ விருத்தால் கான் இக்க மனுவை விசாரிக்க இஷ்டப்படவில்லை யென்றார்.

மிஸ்டர் ரீட்:—(மிஸ்டர் லி. வி. ஸ்வாமிநாதயார் கைக்கட்டிக்காட்டி) இவர் ஒரு கடன்காரர். இத்தற்கு ஆகேபினை செய்த வாக்குமூலம் கொடுத்திருக்கிறார் என்று அறிவிடுகின்ற.

ஜூட்டி போடும்—ஆகேபித்த விஷயத்தில் எனக்கு விசாரிக்க இஷ்டமில்லை யென்றார்.

மிஸ்டர் ரீட்:—ஜூட்டி பிரபு அவர்களுக்கு இதை விசாரிக்க.மன மில்லை யானால், கான் வேறு கோர்ட்டில் போய் மனு செய்து கொள்கிறேன்.

ஜூட்டி போடும் அப்படியே செய்யுமென்று சொல்ல, அம்மானு அடர் முன் விசாரணைக்கு காரைல் விட்டு விடலாய்விட்டது.

இனிமேல் இந்த அர்பத்தந் இன்ஸால்வென்ஸிக்குக் கேஸ் வேண்டுமென்று இன்ஸால்வென்ஸிக்குக் கமிஷனராக சிமரிக்விக்கப்பட்டபின் அவர்முன் விசாரணைக்குவரும் இத்தப்பொதப்பு கனம் சிப் ஜஸ்டிஸ் அவர்கள் சேர்க்கிறது. கனம் ஜஸ்டிஸ் சிப்மாமணியார் பரவாதக்கவீ மதற் வந்தா துறந்தோர்ட்டு ஜூட்டிக்கு அர்பத்தந் கம்பெனியில் பணம் போட்டிருக்கிறார்கள்.

14a வெள்ளிக்கிழமை காலை 11-மணிக்கு அபிஷியல் அலைனி மிஸ்டர் ரீட் அவர்கள் கனம் ஜூட்டிசுப்பிரமணியாரை அவர்கள் இன்ஸால்வென்ஸி கமிஷனராக வீற்றிருக்க மதற்படியும் மனுச்செய்துகொண்டார். அப்பொழுது ஜூட்டியவர்கள் மிஸ்டர் ரீட் கொன்னதையும், மிஸ்டர் லி. சிர்வீயன்ஸியார் ஜயர், மிஸ்டர் லி. வி. ஸ்வாமிநாதயார் இக்கக் கொன்னவற்றையும் கேட்டு, கேட்டிப்பில் 50,000 ரூபாய் கடன்காகக் கத்தகவை கொடுத்தார். இன்னும் பணம் வேண்டுமானால் கடன்காரர்களுக்குப் பேர்மூலமாய் கோட்டில்கொடுத்தபின் மனுபண்ணிக்கொள்ளச் சொன்னார்.

* "HAIL MOTHER! I TAKE REFUGE IN THEE!"

தஞ்ச்மென்றடைந்தேன் தாயே வந்தனம்!

தாயே, மாதேவி! தஞ்ச்மோதஞ்சம்! அஞ்செலென்றான் டீடற்றருனின்செயை!
நாயேனின் பொன்னடி டீடடியே அலைந்துதிரிந்து நலிந்துமெலிந்தேன்!
வாபேனெருஞ்ஞ! வெறியேனின்சேய்விம்பதுபூண்டு பாம்பதுபோல நெளிந்தேன் புலியிசை!
தாயேநொந்தேன்! தாங்கேனினிப்பாரம்! தூக்கொணுத்துயர்ச்சமை தூக்கொன்றைந்தேன்!

(CHORUS) தஞ்சந்தஞ்சந்தாயேகாத்தருள் அஞ்சலென்றுன்சேயை அரவணைத்தே!

வரம்மேவெண்டாம் தாயேகாத்தருள் நின்னடிபிரியா தெனையணைத்தே!
கர்மனினிருமுகம் காசினிமுழுவதும் கெட்டலைந்துவிந்து பொதும்போதும்!
வரம்ம்தானெத்தனை! வாதுகனெத்தனை! ருதுகனிறைந்த கனையுறியெத்தனை!
நர்மச்சுலோகம் தவறியிழுந்திடக் கர்மவலைப்பட்டிக் கருத்தழிந்தயர்த்தனம்!

(CHORUS) உள்ளமுணர்ந்தேயின்னருள்சாதித்துக் காத்தருள்தாயே நின்சேயை!

யாரொடுநீநாலை னார்க்கெடுத்தார்ப்புணை பட்டதோர்பாடெலாம் பார்த்திருந்தாய்!
யாரொடுசேர்த்தியா னொளக்குற்றார்! உனையலாதெனக்கொரு கதிகாநிலைகண்டாய்!
சீரொடுபொலிவாய்ச் செம்மைநலந்தரும் நினையலாதொருவரைத் தொழுதியான் துதிப்பே
[ஐயெல்லாம்!]

வேரொடுமும்பலக் களையறுத்தாண்டி மண்ணையென்னடி தஞ்ச்மென்றடைந்தேனே!
(CHORUS) உள்ளமறிந்துத் திருவடிசூட்டிக்காத்தருள்தாயேநின்சேயை!

நின்னடிசுத்தனை பெய்க்கிதித்தனை நினையன்றியானென்ப தில்லாகியற்றனை
பொன்னடிநீழலிற் பிணைத்தெனையிருத்திக் கணத்தினின்பெத்தக் கயிற்றினையறுத்தனை
நின்னடிசேர்த்தயான் பொன்னடிதொழுது முன்னமுடிச்சுக ளவிழ்நொறும்பாடுவான்
என்னடிசோரா தன்னடித்தது மென்னினைதீர்த்தது! நின்னடிதொழுவான்!

(CHORUS) எல்லாவுயிர்களினுள்ளத்துறையும் உனையறிந்துரைசெயு மாறணர்த்தே!

போற்றுவனின்னடி புகழுவனின்பதம் வேற்றுகமேகாற்றம் வேறினையெனக்கினி!
ஊற்றுநீர்சுரக்குமா றுன்னெழுந்தாயிழைக்க் கூற்றுவனொழிந்திடக் குதுஹலம்விளைத்தனை!
போற்றுவனுன்னையன் போதப்பெருக்கிறை புள்ளினகன்விநடிப்பாடுமோபால்!
ஆற்றாரோடியோடி யலைக்கேசேர்த்துகடிக்காற்றதுசலனந்தீரக் கரைதிரையற்றவாரே!

(CHORUS) நின்னருள்போற்றியெறி நிம்மலன்றினையாகிறாவெளி யடைவனின்சேய்!

அருளினி ளிருத்திருத் தருள்முதிர் துதித்தபோது
மருளினிப் பேக்கியென்றன் மயலெலாந் தீர்த்தவென்தாய்!
தெருளினில் வளர்த்தவன்நன் தென்னமுதண்டந்சேய்
ஒருவெலாந் காண்டியுன்னோட ருள்வெளிக்கப்பலுள்ள—

(CHORUS) அத்தனெடைக்கியமாகச் செய்வதுன் கடமையன்றே!

தாயே வந்தனம்! தபாநிதே வந்தனம்! சோதியேவந்தனம், சொல்லுதே!

(ஓம்மத்தஸ்து.)

* For the original English of which this is a Tamil Version see the Extract from Edward Carpenter's "TOWARDS DEMOCRACY" in the VIVRACHINTAMANI for December 1905, from which this whole piece, as representing the general sentiment and public feeling at present, is again reproduced.